

Ieri, 2-0 cu Kilmarnock

DINAMO BACĂU

PRIMA ECHIPĂ
ROMÂNEASCĂ
ÎN „SFERTURILE
DE FINALĂ”
ALE UNEI
COMPETIȚII
EUROPENE !

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA !

FOT BAL

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL V ● MIERCURI 14 IANUARIE 1970
12 PAGINI ● 2 LEI

190

Ieri, DINAMO BACĂU a raportat o victorie clară în fața echipei scoțiene KILMARNOCK (2-0), calificându-se astfel pentru turul IV (sferturi de finală) al „CUPEI EUROPENE A TÎRGURILOR”.

În fotografie, DANIEL ENE, autorul celor două goluri, trimite balonul cu capul, la un corner, spre poarta oaspeților.
Foto : S. BRAȘOVEANU

GRUPA 1: CIUDAD DE MEXICO

1. U.R.S.S.
2. MEXIC
3. BELGIA
4. SALVADOR

31 MAI : U.R.S.S. — Mexic ; 3 IUNIE : Belgia — Salvador ; 6 IUNIE : U.R.S.S. — Belgia ; 7 IUNIE : Mexic — Salvador ; 10 IUNIE : U.R.S.S. — Salvador ; 11 IUNIE : Mexic — Belgia.

GRUPA 2: TOLUCA ȘI PUEBLA

5. URUGUAY
6. ITALIA
7. SUECIA
8. ISRAEL

2 IUNIE : Uruguay — Italia ; 3 IUNIE : Suedia — Israel ; 6 IUNIE : Uruguay — Suedia ; 7 IUNIE : Italia — Israel ; 10 IUNIE : Uruguay — Israel ; 11 IUNIE : Italia — Suedia.

GRUPA 3: GUADALAJARA

9. ROMÂNIA
10. ANGLIA
11. CEHOSLOVACIA
12. BRAZILIA

2 IUNIE : ROMÂNIA — ANGLIA ; 3 IUNIE : Cehoslovacia — Brazilia ; 6 IUNIE : ROMÂNIA — CEHOSLOVACIA ; 7 IUNIE : Anglia — Brazilia ; 10 IUNIE : ROMÂNIA — BRAZILIA ; 11 IUNIE : Anglia — Cehoslovacia.

GRUPA 4: LEON

13. PERU
14. BULGARIA
15. MAROC
16. R.F. a GERMANIEI

2 IUNIE : Peru — Bulgaria ; 3 IUNIE : Maroc — R.F. a Germaniei ; 6 IUNIE : Peru — Maroc ; 7 IUNIE : Bulgaria — R.F. a Germaniei ; 10 IUNIE : Peru — R. F. a Germaniei ; 11 IUNIE : Bulgaria — Maroc.

LIDERI ÎN

CAMPIONATELE JUDEȚENE

GALAȚI: Dacia Galați cu 20 p, urmată de Tractorul Galați (19 p.), Metalosport Galați (18 p.) și Gloria Tecuci (17 p.).

GORJ: C.I.L. Tg. Jiu (11-9-2-0-65:6 = 20 p. Principalul adversar: Metalurgistul Sadu cu 19 p.

BRAȘOV: I.C.I.M. Brașov, la egalitate de puncte cu Măgura Codlea. Politehnica Brașov ocupă poziția a treia, la 2 puncte diferență.

SATU MARE: Recolta Urziceni, avînd un golaveraj mai bun decît Rapid Satu Mare, va aborda returnul de pe poziția întâia.

ALBA: C.F.R. Teiuș s-a clasat la încheierea turului pe primul loc cu un golaveraj foarte bun (38:9), după o dispută pasionantă la care au luat parte Unirea Alba Iulia și A.S.M. Cugir.

BRAILA: Unirea Tricolor Brăila (10-8-0-2-30:4-16 p), talonată de Tractorul Viziru cu același număr de puncte.

SIBIU: Progresul Sibiu este liderul unui campionat presărat cu multe durități. Concură la titlul de campioană județeană și Sparta Mediaș.

MUREȘ: C.F.R. Sighișoara, o echipă care are toate șansele să-și mențină poziția și în partea a doua a întrecerii. Viitorul Tg. Mureș și Mureșul Luduș vor căuta în retur să-și pericliteze poziția.

ARAD: Gloria Arad, la patru puncte diferență de a doua clasată, Teba. Opțiune serioasă deci pentru câștigarea titlului. (După corespondențe primite de la T. Sîrîopol, M. Băloi, C. Gruia, Șt. Vida, I. Ciortea, N. Costin, I. Ionescu, I. Păuș, și P. Șodinea).

CURIER SĂPTĂMÎNAL

BUCUREȘTI. „Am 15 ani și practic fotbalul la clubul Rapid. În grupa copiilor născuți în anul 1954. Echipa noastră a obținut rezultate frumoase în 1969, o mare contribuție avînd profesorul Dumitru Matei care s-a preocupat îndeaproape de pregătirea noastră a tuturor. În campionatul de copii al municipiului București am ocupat locul 3, după Laromet și Dinamo, veșnica noastră rivală. Poate că am fi obținut un loc și mai bun, dar din echipa noastră — fapt cu care ne mîndrim totuși — au fost promovați la juniori 6 jucători. Tîn să subliniez faptul că în perioada de tîrîă ne vom pregăti cu seriozitate pentru partea a doua a întrecerii...” (Cristian Staiuc — jucător).

ORADEA. Printre problemele de esență ridicate cu ocazia analizei de sfîrșit de

an a activității fotbalistice orădene, am notat: campionatul orășanesc de fotbal s-a desfășurat în 1969 în condiții mai bune ca în anii trecuți; s-a acordat o atenție deosebită creșterii și promovării unor elemente tinere; s-au organizat o serie de competiții cu caracter de masă; în atenția comisiei a stat organizarea unor competiții pentru elevi. S-a scos, de asemenea, în evidență faptul că și în prezent se simte o acută lipsă de sprijin din partea unor conduceri administrativi și a unor comitete sindicale; că terenurile existente în municipiul Oradea sînt insuficiente pentru desfășurarea în bune condițiuni a campionatului municipal; că unele terenuri nu corespund sub nici un aspect; că delegații unor echipe nu au manifestat în toate cazurile exigență față de propriul ju-

cător. În anul 1969 s-a organizat campionatul de fotbal interstrăzi pentru copii, la care au participat 12 echipe. Primul loc a revenit formației reprezentative a străzii Porțile de Fier, antrenată de Gh. Popa. (V. Sere — corespondent).

CRAIOVA. Nu de mult, colegiul județean de arbitri Dolj a examinat un număr de 18 candidați din Băilești, Maglavit și Plenița, pentru a fi admiși în rândurile cava-lerilor fluturului. În același timp, la sediul C.J.E.F.S. s-a deschis un alt curs la care participă 20 de candidați. În prezent se desfășoară cursuri de perfecționare a acelor arbitri care vor să capete o categorie superioară. Pregătirea pentru noul sezon a arbitrilor divizionari începe în ziua de 14 ianuarie. (Ștefan Gurgui — corespondent).

NAE LUCESCU

Îl știu de cînd eram de-o schioapă. Din zilele cînd intrarea mea pe stadionul din Obor era „asigurată” de o gaură făcută în gardul de la tribuna întâia. Atunci, de omul acela masiv, mereu cu un trabuc în colțul gurii, mi-era teamă. Era „domnul președinte” și nu trebuia să aflu de vizitele noastre — ilegale — pe stadion. Mai tîrziu, cînd un puștin îndrăzneț să se prezinte la marele examen al lui nea Fane Cirjân spre a ajunge printre piticii Unirii, omul acela de care îi era frică îl împingea cu un zîmbet și o privire caldă: „Ei, și tu ce vrei, picuile?”

De-atunci, drumul meu în fotbal nu s-a mai despărțit, pentru ani și ani, de nea Nae Lucescu. De-atunci am schimbat mulți conducători de club dar nici unul n-a avut — ca el — ceea ce se numește PASIUNE pentru fotbal. Nae Lucescu trăia numai și numai pentru clubul, pentru echipa lui. Nu cred că altceva — familie, prieteni — să îl fi preocupat mai mult. Că era un pitic „debutant”, că era un junior asupra căruia planau destule incertitudini ca posibilități de afirmare, că era — în fine — titular al primei formații, un jucător cu nume, Nae Lucescu se purta la fel. Toți eram „copiii lui”.

De cîte ori nu l-am găsit lucrînd la gardul stadionului, de cîte ori nu l-am

lăsat, în amurgul zilei, ocupîndu-se de repararea terenului! Același om, harnic și neprecupețind eforturile pentru administrarea și îngrijirea stadionului, devenea un președinte competent în discuțiile cu jucătorii. Știa să vorbească „de la suflet la suflet”, cum se spune. Nu-i era străin nimic din ceea ce era legat de fotbal. Toți îl respectam, fiindcă ne dădeam seama că întrunește competența cu pasiunea. Toți îl iubeam pentru că ne era cu adevărat un părinte.

L-am văzut ultima oară anul trecut, la o întîlnire a fostilor jucători de la Unirea Tricolor. M-a întîmpinat ca atunci, cînd venisem la echipa de pitici: „Ei și tu ce vrei, picuile?” M-a luat, tot așa ca atunci, părințește, pe după umeri și am vorbit cîte și mai cîte. Era fericit de reușitele elevilor lui; se întrista cînd ajungeam la vreun caz mai puțin vesel. Nu pierduse nimic din marea lui pasiune pentru fotbal...

Vestea morții lui Nae Lucescu m-a întristat adînc. Cu el, fotbalul românesc pierde pe unul dintre primii săi animatori, noi — cei care am crescut, cei ce ne-am realizat sub grija și privirile lui — am pierdut pe al doilea părinte al nostru.

TITUS OZON

Maestru emerit al sportului

FOTBAL varietăți

O OBLIGAȚIE PENTRU REMUS VLAD!

Bănuim că puțini din iubitorii fotbalului știu că fundalul central al pietestenilor, Remus Vlad, s-a născut pe meleaguri hunedorene, în satul

Cinciș, o pitorească localitate așezată pe malul Cernei. Aici a făcut cunoștință cu fotbalul. La 12 ani, într-un meci intercomunal, a driblat o dată o întreagă apărare, înscriind primul său gol. Un gol căruia i-a urmat o ascensiune fulgurantă, avînd ca trepte pe Minerul Teluș (campionatul județean la 14 ani), Metalul Hunedoara (Diviziile C și B la 15 ani), Dinamo București și F.C. Argeș (Divizia A la 17-18 ani), loturile de juniori, tineret și olimpic.

Scurta vacanță de iarnă pe care a avut-o, Remus Vlad și-a petrecut-o pe meleagurile natale. Trebuia. Pentru că are o mare obligație față de conșătenii săi, deoarece foarte mulți dintre ei îl scriu după aproape fiecare meci pe care-l joacă. Vi-l prezentăm în clișeu alăturat, împreună cu tatăl său, în fața casei părintești din Cinciș.

Focșeneanu (Carpați Sinaia) și Zangor (Caraimanul Buzăeni) sînt doi buni prieteni. Chit că de două ori pe an, atunci cînd se înfrînesc cele două divizionare C, devin adversari direcți. Marele motiv care stă însă la temelia prieteniei lor este o a doua pasiune comună: bobul. Este disciplina sportivă în care de cîțiva ani apără prestigios culorile patriei.

Străbătînd nu de mult Valea Prahovei în căutare de... subiecte, fotoreporterul Ion Popescu l-a surprins pe cel doi fotbalisti într-o aprinsă discuție despre arta înscrierii în viraje cu viteze de zeci de metri pe secundă, pe pitulele de concurs ale marilor stațiuni de iarnă. Dar campionatul european de bob s-a încheiat, urmează cel mondial și, apoi, cei doi vor trebui să se prezinte la startul celei de a doua pasiuni (sau prima, nici ei nu pot spune cu precizie ordinea): fotbalul.

MINUTUL 72 — GOLUL 1000 !...

Partida Steaua — Dinamo Bacău va rămîne în amintirea iubitorilor de fotbal ca una din surprizele turului campionatului 1969-1970. Nu alt prin faptul că militarii bucureșteni și-au înscris în palmares încă o victorie

în fața băcăuanilor, cit prin scorul cu care s-a încheiat: 8-0. În acest meci s-a mai petrecut un eveniment care a trecut neobservat. Nu însă și pentru inginerul Nicolae Bogluț din Ucriș-Bihor. Derulînd filmul partidei, ne amintim că în min. 72 centrul atacant Voinea a înscris spectaculos în poarta moldovenilor. A fost cel de-al 1000-lea gol al steleiștilor în Divizia A. În acest fel Steaua devine a doua echipă (după Dinamo București), care depășește în actualul campionat granița celor 1000 de goluri înscrise în Divizia A, de-a lungul anilor.

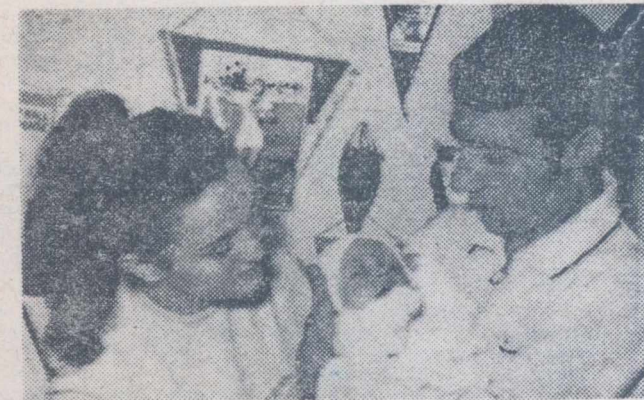
COMPARAȚIE...

Din totalul celor 120 de întîlniri susținute de echipele de tineret-rezerve în turul ediției actuale a campionatului, gazdele au cîștigat 70, oaspeții 28, 22 meciuri încheindu-se la egalitate. „Rezervele” au marcat în total 338 de goluri, oaspeților revenindu-le la activ 113. Cifrele nu sînt cu nimic interioare celor realizate de colegii din primele garnituri. Astfel, în campionatul de tineret-rezerve oaspeții au obținut cu 13 victorii mai mult decît divizionarele A, înscriind și 12 goluri în plus. Singurul capitol la care titularii s-au dovedit superiori este acela al eficienței pe ansamblu celor 15 etape, ei marcînd 349 de goluri, cu 11 mai mult decît rezervele.

INSTANTANEU

INTIM

Într-una din vizitele făcute la Pitești, fotoreporterul nostru S. Brașoveanu a avut ocazia să surprindă în teleobiectivul aparatului său de fotografiat și un instantaneu „extrafotbal”. Un instantaneu intim din familia „libero”-ului argeșenilor, Barbu. Iată-o (familia) în tot plenul, atenția celor doi părinți fiind concentrată — cum ar putea fi altfel? — asupra recent venitului pe lume, Iulia.

UNIREA FOCȘANI, O ECHIPĂ CU... „PĂRINȚI VITREGI”!

Cu un an în urmă, evoluția echipei focșenele Unirea, divizionară C, era urmărită cu interes și cu emoție de către iubitorii fotbalului din Focșani. Existau atunci aproape 2.000 de susținători ai echipei. Cum stau lucrurile acum? Cei mai mulți din acești 2.000 nici măcar nu știu pe ce loc se află în prezent echipa, pe care altă dată o însoțeau și în deplasare. De ce? Ne-au răspuns la această întrebare: Nicolae Leocă, secretarul asociației sportive Unirea, antrenorii E. Felinger, C. Voicu, și N. Bobocea de la C.J.E.F.S. Vrancea. Numai că răspunsurile lor nu converg spre aceeași părere.

N. LEOCĂ ne-a asigurat că Unirea ocupă locul 13 din următoarele motive:

1. „Echipa, avînd o compoziție eterogenă, nu poate avea o evoluție la același nivel valoric în fiecare campionat, datorită plecării și sosirii an de an a unui număr apreciabil de jucători. Cei care vin nu au posibilități tehnice corespunzătoare. Și în afară de asta, pînă se realizează omogenizarea echipei, ia sfîrșit prima parte a campionatului 2. O altă cauză este aceea că o parte din jucători lucrează în tură de noapte. E cazul lui Gh. Arteniș. 3. Ar trebui să ne bazăm pe juniori, dar juniorii noștri sînt în majoritate de la cele două licee din oraș. Aceștia, după terminarea liceului, pleacă. 4. Antrenamentele nu s-au putut desfășura normal. La începutul cam-

pionatului, la conducerea tehnică a echipei a fost antrenorul C. Voicu, dar fiind foarte ocupat, nu a mai continuat, el fiind trecut la juniori. S-a apelat la serviciile antrenorului E. Felinger, dar care, fiind în vîrstă, s-a retras cu 2 etape înainte de sfîrșitul turului. Actualmente echipa nu are antrenor, dar aceasă problemă o vom rezolva în cel mai scurt timp. 5.

Aș vrea să menționez și faptul că nu am fost ajutați în suficientă măsură de C.J.E.F.S. Vrancea...”

Antrenorul C. VOICU ne-a declarat: „Am renunțat la pregătirea echipei pentru că măsurile disciplinare pe care le luasem împotriva unor jucători nu au fost respectate de conducerea asociației și de... magazonierul terenului. În asemenea condiții nu puteam să mai conduc echipa. Aș vrea să relev faptul că am fost numit la conducerea tehnică a echipei cu o săptămînă înainte de a începe campionatul. Trebuia deci să forțez ritmul pregătirii, iar pentru aceasta era necesară o disciplină severă.”

Antrenorul E. FELINGER

GER nu este nici el de acord cu opinia secretarului asociației. Susține că nu a plecat, ci i s-a pus în vedere să nu mai vină. Motivul? O antipatie mai veche a conducerii asociației pentru dînsul. E. Felinger ne-a mărturisit că nu a primit salariul de antrenor de luni de zile. Antrenorul C. Voicu este în aceeași situație. Despre „celebru” paznic-magazonier ne-a spus că nu-și face datoria: nu udă terenul, nu încălzește apă pentru dușuri, iar lemnele le duce la restaurantul de lângă stadion! Și deși conducerea știe aceste lucruri, nu are nimeni curajul să-l înlocuiască (?!).

Tovarășul N. BOBOCEA din comisia de fotbal de la C.J.E.F.S. Vrancea, recunoaște că nu a existat o preocupare pentru înlăturarea stărilor de lucruri de la Unirea, că C.J.E.F.S.-ul nu are posibilitatea să ia măsuri împreună cu conducerea asociației sportive Unirea pentru că membrii acesteia nu s-au prezentat la nici o ședință de analiză sau la vreo altă convocare.

Opinii contradictorii. Ne conduc însă la aceeași idee majoră: că echipa a fost uitată de toată lumea, în prim plan apărînd disputele personale ale celor ce răspund de ea. Declarațiile de mai sus sînt edificatoare. Situația Unirii din Focșani este precară, iar perspectivele sumbre.

Se cer luate măsuri hotărîte și asta în cel mai scurt timp.

C. DRUȚA

DIFICULTATEA MECIURILOR DE LA GUADALAJARA —

ÎNDEMN SPRE O NOUĂ AFIRMARE A FOTBALULUI NOSTRU

După încheierea preliminarilor, pe drumul spre cunoașterea echipei campioane mondiale, viitoare deținătoare a Cupei „Jules Rimet”, s-a mai consumat simbatic o importantă etapă: tragerea la sorți a grupelor turneului final.

Ceremonia din marele hol al hotelului „Maria Isabel” din Ciudad de Mexico a simplificat calculele celor 16 finaliste, făcând ca — pentru moment — „conul luminos” al preocupărilor lor să se îndrepte în principal doar asupra a 3 din cele 15 ipotetice adversare.

După cum, ieșind din sfera intereselor și preocupărilor individuale ale finaliştilor și privind competiția în ansamblul său, alcătuirea grupelor permite acum și primele anticipări asupra echipelor care vor rămâne în luptă în ultimele sale faze.

Mecanismul tragerii la sorți a suscitat vii discuții, presupuneri, pronosticuri. F.I.F.A. s-a găsit în fața unor probleme dificile, decurgând — în general — din fixarea celor 4 capi de serie, mai exact a celui de-al patrulea, Mexicul, Anglia și R.F. a Germaniei nefiind îndeobște contestați, pe motivele cunoscute. Disputa Brazilia — Italia era greu de soluționat, dar lată, forul internațional a găsit o formulă cu care a ieșit din impas: renunțarea la fixarea a 4 capi de serie, menținând numai „fixurile” incontestabile, MEXICUL ca țară organizatoare și ANGLIA ca deținătoare a trofeului și adoptând, pentru rest, principiul grupelor valorice. În acest fel, cele două echipe mai sus citate și alte 6 (trei sud-americane Brazilia, Peru, Uruguay și trei europene R.F. a Germaniei, Italia și U.R.S.S.), s-au bucurat de privilegiul de a fi trase la sorți ca favorite teoretice, cîte una europeană și una sud-americană în fiecare grupă. Reiese că, într-un sens larg, F.I.F.A. a fixat de fapt cîte doi capi de serie, din cele 8 echipe considerate a intra în prima grupă valorică a celor 16 calificate.

În afară de acest grup, constituit pe un criteriu combinat (valoric + geografic), a fost constituită o a doua categorie, în care au intrat Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia și Suedia și apoi grupa alcătuită din Salvador, Israel, România și Maroc. echipe nerecomandate de antecedente în cadrul ultimelor ediții ale C.M.

Evident, această împărțire are în ea o oarecare notă de arbitrar. Dar, a o contesta ca principiu, ar însemna să fim de un pronunțat subiectivism. Trebuie să înțelegem că oricît ne-ar fi nouă de neplăcut să constatăm că F.I.F.A. ne-a apreciat la nivelul ultimei grupe valorice a finalistelor, interesele — atât sportive cît și financiare — ale turneului final, nu puteau suporta o tragere la sorți absolut nedirijată și care, la urma urmei, ar fi putut duce la ieșirea din competiție a unor echipe foarte puternice chiar din faza grupelor.

Problema care s-ar putea pune ar fi doar aceea dacă locul nostru n-ar fi fost cumva în grupa valorică imediat superioară. În acest caz, Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia sau Suedia ar fi urmat să intre în ultima grupă, în locul nostru.

Deci, să vedem dacă vreuna dintre ele ne-a „uzurpat” un drept!

Avind în vedere că alcătuirea grupelor, s-a făcut pe baza comportării în precedentele ediții ale C.M. și nu pe baza grupelor preliminare sau a meciurilor amicale din ultima vreme, credem că țara cu care puteam schimba locul nu putea fi în nici un caz Bulgaria, dat fiind că aceasta a participat și la turneul final al ultimelor două ediții, nici Cehoslovacia, calificată în 1958 și chiar finalistă în 1962, și nici Suedia, prezentă în turneul final în 1950 și chiar finalistă în 1958. Rămînea Belgia, dar aceasta are o prezență în turneul final, mai recentă decît noi (1954, în Elveția) și un real prestigiu internațional, datorat mai ales Anderlecht-ului.

Noi, de 30 de ani absenți din turneul final și fără altă carte de vizită din diverse competiții mondiale sau europene în ultima vreme, nu puteam — logic vorbind — să ne așteptăm la o repartizare în altă grupă valorică, în actualul context.

Ni se pare interesant să aducem în discuție însă un alt aspect: ce s-ar fi întimplat dacă în grupa I preliminară europeană ar fi cîștigat Portugalia sau Elveția? În cazul Portugaliei (locul 3 la ultima ediție) este sigur că echipa lui Eusebio ar fi intrat în prima grupă valorică, din moment ce aici a intrat și U.R.S.S. clasată a 4-a la Londra, iar Elveția ar fi intrat și ea cel puțin în grupa a doua, pe baza prezențelor repetate în turneul final, caz în care probabil ar fi retrogradat în ultima grupă Belgia. Cit despre Grecia, ea ar fi avut, în mod sigur, aceeași „soartă” ca și noi.

Așadar, în ciuda unor declarații ale lui Stanley Rous, apărute în presa noastră, după care tragerea la sorți n-ar

fi dirijată, realitatea arată că această tragere la sorți a fost din plin dirijată în sensul ca fiecare grupă să cuprindă favoriți, cîte un „out-sider” și cîte o echipă cu șansă redusă. Cei care au urmărit transmisiunea la televiziune au văzut de altfel că pentru fiecare grupă s-a tras pe rînd din fiecare urnă, în ordinea descrescîndă a valorilor. Totodată, fiecărei echipe i s-a tras la sorți și cîte un număr, cifra fiind necesară pentru fixarea ordinei meciurilor, conform unei scheme dinainte stabilită.

În general, procedeul adoptat de F.I.F.A. ni se pare echitabil. Dacă reproșăm totuși ceva sistemului adoptat, acest reproș privește Peru, evident favorizat prin poziția sa geografică, care i-a asigurat un loc în urna sud-americană, dar care n-are alte participări în turneul final al C.M. Probabil, F.I.F.A. a vrut să evite prezența a două echipe sud-americane în aceeași serie. Dar este, atunci, echitabil ca în grupa noastră să fie 3 echipe europene? Sigur, continentul nostru are, teoretic, avantajul de a beneficia de 9 reprezentante, față de 3 ale Americii de Sud, dar noi rămînem la părerea că dacă tragerea la sorți de la 10 ianuarie a avut un beneficiar, acesta este — indiscutabil — Peru. Peruvienii nu pot pleda pentru ei nici cu argumentul că au eliminat Argentina, pentru că atunci argumentul nostru ar fi și mai puternic: noi am eliminat Portugalia, medalia de bronz la această oră!

Trîcînd la grupa de la Guadalajara, din care facem noi parte, ne vom declara de acord cu afirmațiile unanime că e cea mai puternică grupă, prin prezența campioanei mondiale actuale (Anglia), a echipei Braziliei (de două ori cîștigătoare a trofeului) și a Cehoslovaciei, formație de cert prestigiu și — nu numai atât — cu „carte de vizită” bogată.

Sorții au fost severi cu noi, dar — dacă ne gîndim bine — nu avem de ce să ne lamentăm. Obiectivul nostru maximal, o prezență în sferturile de finală, apare acum, într-adevăr, înfrînt mai greu de atins, trebuind ca dintre Anglia, Brazilia și Cehoslovacia să lăsăm două în urmă! Poate că într-o altă grupă, în prima sau a patra, de exemplu, acest obiectiv AR FI APĂRUT mai ușor tangibil.

Dar să nu ignorăm și un alt aspect.

Acumulările din fotbalul nostru în ultimii ani ne-au permis să facem un salt valoric concretizat prin cîștigarea grupei și prezența în turneul final. Oare, pentru a cere și pasul următor, adică prezența în primele 3 echipe ale lumii, n-ar trebui — logic vorbind — să așteptăm noi acumulări valorice? Ar fi fost suficiente cele 5 luni rămase pînă la turneul final pentru a face acest al doilea salt valoric reprezentat de o calificare în sferturile de finală ale campionatului mondial? Ne îndoiim.

Să fie clar, nu afirmăm că într-o altă grupă ar fi fost exclusă terminîm pe locul secund, după cum nu afirmăm că, chiar în grupa în care ne aflăm, locurile clasamentului sînt dinainte împărțite. Dar credem că luciditatea, atît de necesară și în sport ca și în alte domenii, ne obligă să nu fim afectați de această tragere la sorți și SĂ NU VEDEM ÎN PERSPECTIVA DE A NU NE CALIFICA PENTRU SFERTURI DOAR EFECTUL UNOR SORTI DEZAVANTAJOSI.

Fără îndoială, echipa noastră va lupta în această serie la fel cum ar fi luptat în oricare alta.

Iar meritele sale, în cazul cînd va avea comportări onorabile, vor fi cu atît mai mari.

Prezența României într-o grupă atît de prestigioasă, și care va constitui probabil centrul de atracție al fazei pe grupe, trebuie privită ca un excelent prilej de afirmare care se oferă fotbalistilor noștri, pe care sorții îi aduc în situația de a juca în compania unor mari favorite ale C.M. O companie atît de selectă face ca, automat, echipa noastră să fie urmarită de întreaga opinie publică fotbalistică mondială și deci ca bunele ei comportări (pe care le dorim și în care credem) să fie astfel înregistrate pe scară mondială. La Guadalajara putem spune un plafon. Căci, în definitiv, turneul final al campionatului mondial poate rezerva satisfacții sportive reale nu numai cîștigătorului.

În această conjunctură, în cursă cu Anglia, Brazilia și Cehoslovacia, echipa noastră n-are nimic de pierdut, totul de cîștigat!

Drumul fotbalului nostru spre afirmare nu este — și nu poate fi — curmat de componența grupei de la Guadalajara.

Dimpotrivă, această componență este pentru fotbalistii noștri o invitație și un îndemn, o poartă deschisă, o provocare la o luptă sportivă în care te poți acoperi de lauri și din care, chiar dacă pierzi, poți ieși nu înfrînt, ci — mai curînd — învins glorios.

Radu URZICEANU

Carnet

METAMORFOZE...

de DAN OLTEANU

E vorba de noi toți. De lumea largă, numeroasă, a fotbalului, entuziastă, optimistă, adorabilă, un pic idealistă. De acei peste o jumătate de milion de oameni care au cumpărat Sportul de lumea, după meciul cu Grecia și de acei 120.000 cititori care au epuizat, apoi, revista Fotbal, dornici să afle, după cîteva zile de la eveniment, încă ceva despre orizontul Mexicului. Și mai este vorba de o lume mai restinsă, un pumn de oameni în conparație cu cei de mai sus, cîteva mii, jucători, antrenori, tehnicieni și chiar ziaristi de specialitate, cu toții mai rezervați, mai analitici, unii profesoriali, influențați de cunoștințe multiple, de scheme și statistici, pe scurt, oameni frecanți de fotbal în fiecare zi, cîteva ore.

Aceste două lumi, a spectatorilor, pe de o parte, și a actorilor și regizorilor, pe de altă parte, nu sînt întotdeauna de aceeași părere, dar de cele mai multe ori se influențează reciproc, în mod pozitiv pentru fotbal.

Lumea mare a fotbalului a aplaudat calificarea și, înflăcărată, a dorit să vadă echipa României, mai sus, în ierarhia soccerului mondial. Lumea mică a fotbalului a respirat ușurată după calificare spunîndu-și că și atît înseamnă o cunună de lauri. Păstrînd proporțiile, acești oameni din perimetrul restrîns al fotbalului aveau, parcă, o dată cu asigurarea prezenței în tunele final din Mexic, satisfacția unei aselenizări!

Curînd lumea mică a îmbrățișat punctul de vedere al lumii mari a fotbalului. La urma urmei, de ce naționala noastră n-ar ajunge a 12-a, sau a 10-a echipă a lumii, după acest campionat mondial? Poate chiar a opta, dacă tragerea la sorți ne va fi favorabilă. Adică să fie găsită o breșă prin care echipa României să poată să se claseze pe locul al doilea în grupa sa. Zis și făcut. Au început calculele, pronosticurile...

Am așteptat, cu toții, tragerea la sorți. Cu sufletul la gură. Să ne aducă o asemenea posibilitate încît fotbalul nostru să poată obține puncte și locuri în ierarhia mondială. Și a venit seara aceea memorabilă, unică pentru fotbalul nostru, de un inedit și o emotivitate care a făcut să palpeze toate inimile din cele două lumi ale fotbalului nostru. A început tragerea la sorți. Mai rămăseseră în urnă două bilete disponibile pentru grupele 3 și 4: MAROC și ROMANIA. Monica Maria o întins minuta, iar nouă ni s-a oprit răsufletul. Voiam să auzim că a tras Maroc, nu România, să vedem pe Maroc alături de Brazilia, Anglia și Cehoslovacia. Și a fost roșu! Numele României! În acele momente nimeni nu și-a putut reține decepția. Au fost clipe în care am știut că visatul loc opt este aproape imposibil de realizat. Ne-am uitat cu regret la grupa a 4-a în care ne-am fi putut întrece de la egal la egal cu Bulgaria și Peru pentru locul secund în grupă, deci pentru calificare în sferturile de finală. Poate, chiar cu puternica echipă a R.F. a Germaniei am fi reușit ceva. Zarurile fuseseră însă aruncate...

Noaptea dinspre dimineață a trecut greu, dar a fost, așa cum spune un proverb francez, bun sfetnic. A început să ne placă tuturora compania de elită în care ne aflăm. Cele două lumi ale fotbalului nostru și-au metamorfozat din nou gîndurile. Și-au revenit din șoc și au început să prelușcă prezența echipei României alături de echipe atît de prestigioase.

Și acum, privim viitoarea evoluție a echipei României la Guadalajara ca pe o reprezentare la cel mai înalt nivel posibil al fotbalului, cu scopul să presteze un joc la înălțimea valorii partenerilor, să înregistreze rezultate onorabile și să producă, dacă li este posibil, o surpriză pentru aceia care nu-i văd nici o șansă competițională.

Dacă ar fi participat la turneul final al campionatului mondial în grupa a IV-a, cu R.F.G., Bulgaria și Peru, fotbalistii noștri nu ar fi scăpat de obsesiei victoriilor cu orice preț. Ar fi avut în față cîteva luni de zile de presiune nervoasă care ar fi dînat pregătirii. Scăpată de această obsesie, precum și de marota altitudinii, devenită pînă la tragerea la sorți problema numărului a pregătirii, echipa noastră se poate antrena relaxat, dar cu conștiinciozitatea și răspunderea cuvenite celor trei mari partide cu Anglia, Cehoslovacia și Brazilia de la Guadalajara, devenită pentru o săptămînă centrul fotbalistic al globului.

Știm că selecționabilii gîndesc în această direcție și sîntem convinși că vor dăruii totul acestei pregătiri, tot așa cum ar face Ludovic Spiess dacă ar fi solicitat partener al Mariei Callas, sau Dan Spătaru dacă s-ar fi programat în același spectacol cu Tom Jones.

JUNIORII U. E. F. A. ÎN... DOUĂ EDIȚII!

Estompată oarecum de pregătirile echipelor A și olimpice pentru turneele lor din America de Sud și, respectiv, Israel și Australia, activitatea loturilor reprezentative de juniori s-a deslășurat aproape neobservată.

Această activitate cuprinde însă, aspecte care merită să fie cunoscute.

Le vom sublinia mai jos fiind convinși că ele vor constitui și răspunsuri la întrebări pe care și le-au pus, probabil, cei obișnuiți să urmărească activitatea fotbalistică la toate eşaloanelle.

DE CE DOUA LOTURI REPREZENTATIVE?

Într-adevăr de ce s-au aflat la un moment dat în pregătire două loturi de juniori?

— „Pregătirea ediția 1971 a Turneului U.E.F.A. — ne-a răspuns Ion Alexandrescu, secretar general adjunct al F.R.F. — Experiența anilor trecuți ne-a înțeles că stil de muncă, paralel cu pregătirea pentru ediția curentă se desfășoară rotundă, „dublu” celor care nu vor mai avea drept de joc la ediția următoare. Metoda s-a dovedit bună și în ultimul timp n-am mai rămas descoperiți. Din actualul lot U.E.F.A. numai patru juniori vor fi „buni” și pentru 1971: Sandu, Helvei, Dobău și Năstase (acesta din urmă și pentru ediția 1972).

Celalți vor fi înlocuiți cu elementele din lotul B, aflat în pregătirea antrenorilor Ardeleanu și Baluță.

— „Despre talentul acestor juniori pot să vorbesc eu — a intervenit V. Mărdărescu, antrenorul „olimpicilor”. Am jucat cu ei și ne-am descurcat, recunosc, foarte greu. Sînt foarte dîrzi, au un ațut de depășire necurîtor dar corect, acoperă terenul cu o ușurință surprinzătoare și conduc cu dexteritate balonul. Vor ieși dintre ei mulți jucători buni”.

Pentru acest lot, federația a pus la punct un program internațional: la 10 și 12 martie va susține două jocuri în deplasare cu Turcia, la finele lunii martie va participa la turneul internațional de la Cannes, din Franța, iar între 1-15 aprilie probabil un joc — acasă — cu Grecia.

În legătură cu lotul B este însă un fapt care bucură foarte mult: MAREA MAJORITATE A JUNIORILOR CUPRINȘI ÎN ACEST LOT SÎNT PRODUSE ALE DIFERITELOR CENTRE DE JUNIORI DIN ȚARA. De fapt, din lista antrenorului Ardeleanu doar cinci nu provin din astfel de centre. Iată, deci, că acestea au început să dea roade și încă foarte bune. Juniorii au venit cu o bună pregătire și după cantonamentul de la București, din vacanța de iarnă, și-o vor continua acasă, pe baza unor fișe individuale.

Să-l numim, însă, pe acești viitori „juniori U.E.F.A.”. Mai tîrziu lădă formația de bază: Gabriel ION (Steaua București) — GH. SOMEȘLEANU (A.S.A. Tg. Mureș), Nikos KARAMALIS (Metalul Hunedoara), Valentin MICLOS (S. S. 2. București), Marian CINCA (Rapid Buc.) — Lad. BÖLÖNI (Chimica Trnăveni), Ștefan MIHALCIC (Minerul B. Mare) — Adrian COCA („U” Cluj), Tralan SANDU (S. S. 2. Buc.), Const. DONOSE („U” Craiova), Gabriel COJOCARU (Cometul Braila). Și acum parte din rezerve: V. Ailenel (Centrul 23 August Buc.), Al. Amarandei și M. Dănilă (Politehnica Iași), Cristian Sămăreanu și Marian Diacon (Dinamo Buc.), Ion Oancea (S. S. Brașov).

Sînt toți jucători de 15-16 ani, văzuți sau recomandați și în orice caz trecuți și prin tuberele de juniori de vară F.R.F.

Lotul prim de juniori va fi convocat la București pentru data de 24 ianuarie în vederea plecării la Viareggio, în Italia, la tradiționalul turneu „Cupa carnavalului” (31 ianuarie — 9 februarie), ultima verificare serioasă înaintea preliminarilor cu U.R.S.S. și Polonia. Fiind un turneu rezervat echipelor de club, juniorii noștri vor juca sub numele de Steaua, care dă mai mulți jucători.

LA ÎNCEPUT DE PREGĂTIRI PENTRU RETUR

STEUA — LA BRAȘOV

Începând de duminică, lotul echipei Steua (seniori și tineret) s-a instalat, potrivit tradiției, la Brașov unde urmează să continue într-o nouă etapă, pregătirile începute cu o săptămână în urmă la București.

Din programul de activitate al fotbalistilor militari, menționăm câteva jocuri de verificare, către sfârșitul acestei luni, cu formațiile brașovene Metrom și Steagul roșu, un turneu în luna februarie (Turcia sau Belgia) și apoi, după revenirea în țară, reluarea pregătirilor într-o ultimă etapă, aceea a omogenizării formației de bază și a îmbunătățirii capacității de efort până la nivelul solicitărilor competiționale. (M. I.).

CRISUL S-A STABILIT LA TINCA

Correspondentul nostru din Oradea, VASILE SERE, care a avut o lungă convorbire cu antrenorul principal al echipei Crisul, VASILE VLAD, ne-a comunicat vești despre pregătirile fotbalistilor orădeni. Apa cum s-a mai anunțat, prima săptămână a antrenamentelor, pe stadionul municipal, urmat de ședințe de pregătire desfășurate zilnic până la 11 ianuarie. De la 12 ianuarie, întregul lot s-a deplasat la Tinca, stațiunea situată în vecinătatea Oradei, unde antrenamentele continuă, fiind programate câte două pe zi, până la 25 ianuarie. Accentele sunt puse pe dezvoltarea forței generale și îmbunătățirea pregătirii fizice.

Pentru ziua de 25 ianuarie, este prevăzută reînnoțirea la Oradea. Programul prevede pentru mai de-

parte antrenamente în sală și în aer liber, tot câte două în fiecare zi. La 4 februarie, primul joc, în compania echipei de tineret; la 6 februarie, al doilea, cu Voința; pe terenul acestora, la 8 februarie, tot pe terenul Voința, cu Olimpia Oradea. Urmează un turneu pe plajuri bănașene. Sunt aproape perfectate întâlnirile cu C.F.B. și Ripensia Timișoara, cu C.S.M. Bistrița. Alte partide în proiect pe programul Crisului: cu „U” Cluj (19 februarie la Oradea); cu 25 februarie la Cluj); cu Minerul Bala Mare și Olimpia Satu Mare (în deplasare) și, ca ultimă partidă de verificare, în apropierea startului, cu Olimpia Oradea.

Lotul, din care lipsesc Popovici și Cociș, pleacă cu lotul olimpic în turneu, se prezintă în totalitatea lui — astfel: Baumgartner, Katona, Bologan (portari), Balogh, Sărac, E. Naghi, Popovici, Sătmăreanu, Bule, Katona II (fundăși), Dărăban, Ceaușu, Tomeș, N. Alexandru, Lucaci (mijlocași), Suelu, Harșani, Kun II, Cociș, Kassal, Cefan, Arnoșchi, Birta și Ungur (înaintași).

PROGRAM JUDICIOS LA STEAGUL ROȘU

La 5 ianuarie, lotul stegarilor brașoveni — mai puțin Adamache, Ivănescu și Pescaru — și-a început pregătirile în vederea noului sezon competițional. Programul de activitate întocmit până la data primelor confruntări oficiale, cuprinde 5 etape principale, stabilite în funcție de obiectivele propuse a fi realizate. În prima etapă, încheiată la 14 ianuarie, pregătirea s-a desfășurat la Brașov și a avut ca scop readaptarea organismului la efort. Între 15 și 31 ianuarie, întreg efectivul de jucători se va stabili la Poiana, unde programul de instruire va continua cu o intensitate sporită și cu accent pe pregătirea specifică. Către sfârșitul celei de-a doua etape, începând de la data de 25 ianuarie și până către mijlocul lunii viitoare, antrenorii au prevăzut jocuri de omogenizare și de verificare, cu o serie de echipe divizionare A și B (Metrom, Steua, Crisul). În cea de-a patra etapă, 15 februarie — 1 martie, Steagul roșu și-a propus efectuarea unui turneu în Orientul Apropiat (Turcia, Liban), iar în ultima parte a perioadei pregătitoare — etapa precompetițională — întreaga atenție va fi îndreptată către stabilirea unei formule de echipă și efectuarea rețururilor de ordin tehnico-tactic.

Pentru returul campionatului, stegarii brașoveni nu anunță nici o achiziție spectaculoasă. În schimb, lotul primei formații se va completa cu o serie de elemente talentate de la tineret, pe care conducerea tehnică speră să le lanseze pe drumul consacrării. (M.I.).

15 ZILE LA „CUMPĂTUL”

Convocarea lotului craiovean s-a făcut în ziua de 9 ianuarie. Trei zile mai târziu, cei doi antrenori — Ștefan Coldum și Vasile Prineșescu — și-au condus elevii la primul antrenament din anul 1970. Pentru jucători nu au răspuns prezente, absență motivată: Obtempera și Oprea pleacă în turneu cu lotul olimpic. Neagu încă nerestabilit în urma accidentului suferit, și Iulică Popa reîntorc la Craiova după un scurt popas la lotul național și la spitalul Fundeni.

Interpelat, antrenorul Ștefan Coldum ne-a oferit și alte câteva amănunte despre pregătirea echipei pentru returul campionatului.

— După 3-4 antrenamente efectuate acasă, începând cu data de 15 ianuarie ne vom continua pregătirile pe Valea Prahovei, la Sinaia — complexul „Cumpătul”. Vom sta acolo până la sfârșitul lunii, reînnoțirea la Craiova fiind prevăzută pentru 30 ianuarie. Va urma o perioadă mai grea, majoritatea jucătorilor fiind studenți (Niculescu, Strimbeanu, Deselnicu, Ivan, Tăcol, Velea, Boștoeanu) vor avea de susținut examene...

— Când veți susține primele meciuri amicale și în compania căror echipe?

— Am luat legătura cu F.C. Argeș, Ripensia Timișoara, Steagul roșu Brașov. Datele acestor meciuri n-au fost stabilite.

— Noutăți în lot?

— Una singură: promovarea lui Donose de la tineret-rezerve...

ÎN SFÎRȘIT, VACANȚĂ!

Abia încheiată partida retur cu echipa scoțiană Kilmarnock și antrenorul Valeriu Neagu și-a anunțat elevii că vor primi o vacanță de 12 zile. După turul de forță din campionat ca și din „Cupa europeană a tirgurilor”, jucătorii de la Dinamo — supra-solicitați — vor avea posibilitatea să-și refacă potențialul fizic în vederea reluării în condiții optime a pregătirilor pentru returul campionatului. Jucătorii care au suferit traumatisme vor fi trimiși în diverse stațiuni balneo-climaterice.

Odată cu data de 25 ianuarie, când a fost stabilită ziua pentru efectuarea controlului medical, vor începe și antrenamentele, care vor continua timp de o săptămână la Bacău, apoi într-o stațiune de munte, nedecisă încă.

Conform programului de pregătire accentul se va pune apoi pe jocurile amicale, cu adversari progresiv mai buni.

Lotul echipei nu a suferit nici o modificare așa că dinamoviștii vor porni la drum cu același efectiv.

TURNEU ÎN AFRICA

F.C. Argeș și-a reluat pregătirile pentru returul campionatului la data propusă (8 ianuarie) și de atunci își continuă cu regularitate antrenamentele, la Pitești. Joi 15 ianuarie va avea loc ședința de analiză a comportării echipei în toamnă.

În programul de pregătire a lotului (care are aceeași componență din tur) este prevăzut și un turneu peste hotare. Piteștenii au răspuns favorabil propunerii federației de a accepta o invitație în Ghana. În cazul când turneul va fi perfectat (se așteaptă confirmarea din partea organizatorilor) atunci echipa F.C. Argeș va pleca la 21 ianuarie. Este probabil ca acest turneu de 3 jocuri să fie prelungit și în alte țări africane.

Până atunci, argeșenii își vor continua antrenamentele la Pitești, folosind — de la început — balonul, pentru că ei au intrat direct într-o pregătire specifică.

BONE DIN NOU LA A. S. A.

Revenirea la conducerea echipei A.S.A. a antrenorului Tiberiu Bone a făcut să înlocuiască din nou speranțele în inimile suporterilor din Tg. Mureș, care — în ciuda situației precare a formației lor favorite — așteaptă cu mai multă încredere returul acestui campionat.

După cum ne informează corespondentul nostru Ion Păuș, fotbalistii militari desfășoară în prezent o intensă activitate de pregătire, alternând ședințele de antrenament zilnic în aer liber,

cu cele în sală. Programul cuprinde, începând chiar de la sfârșitul acestei luni și o serie de jocuri de verificare în compania unor formații ca: Steagul roșu, Gaz Metan, C.S.M. Sibiu, Chimia Tîrnăveni, Avântul Reghin ș.a. Lotul de jucători nu a suferit modificări, dar este aproape certă promovarea citorva elemente dintre cele mai talentate de la tineret, ca și completarea echipei de speranțe cu o serie de juniori din pepiniera propriului centru de fotbal (M.I.).

PETROLUL — LA SINAIA

Simbătă, la clubul Petrolul Ploiești, antrenorul Cernăianu se arăta și mulțumit, dar și supărat. Mulțumit pentru că echipa sa, pe care o socotește printre cele mai tinere din Divizia A, a dat loturilor naționale în această iarnă nu mai puțin de cinci jucători: Mocanu la seniori, Bădin, Grozea, Cringășu și Moraru la „olimpici”; supărat deoarece toți aceștia, oameni de bază în echipa sa, îi vor lipsi de la perioada pregătitoare de iarnă (între timp, Moraru, nemaiplecând în Israel și Australia, s-a alipit echipei sale). Cernăianu venea și cu un exemplu:

„De când este la Petrolul, Grozea n-a fost niciodată prezent de la început până la sfârșit la aceste antrenamente de iarnă. Cred că i-ar fi prins foarte bine”.

Aceasta fiind situația, Petrolul a început pregătirile luni, la Sinaia, cu un lot și mai mult întinerit: Mihai Ionescu, Vișan, Stelian — portari; N. Ionescu, Gruber, Florea, Grecu, Tudor — fundăși; Iuhasz, Alexiu, Moraru, Stroe — mijlocași; Cotigă Șpirlogea, Stănescu, Dincufă, Niculescu — atacași, în care Grecu, Tudor, Stroe și Niculescu sînt de la echipa de tineret. Lipsesc, după cum se vede, Dragomir, Opreșan și Ciucu. Primii doi nu numai că nu s-au refăcut complet după intoxicația suferită în vară, înaintea începerii campionatului, de întreaga echipă, dar aceasta a avut asupra lor urmări nedorite: Dragomir — afecțiuni renale, Opreșan — hepatită. În ceea ce îl privește pe Ciucu, probabil că i se va da de dezlegare.

La 26 ianuarie petroliștii se vor înapoia la Ploiești unde-și vor continua pregătirile și vor începe seria meciurilor amicale. (M. T.).

DIN AGENDA FEDERAȚIEI

● ANTRENORII ȘI ARBITRII LA SFAT ● REVIZUIREA LOTULUI DIVIZIONAR DE ARBITRI
● ACTIVITATEA COMISIILOR JUDEȚENE ȘI A CENTRELOR DE COPII ȘI JUNIORI ● CALENDARUL
PRIMEI REPREZENTATIVE: IUGOSLAVIA, OLANDA, AUSTRIA, CECOSLOVACIA

Aspect de la ședința de la Atena, în cadrul căreia secretariatul permanent a fost preluat de federația română. Primii doi din stînga sînt delegații forului nostru de specialitate: ing. I. Dumitrescu, vicepreședinte F.R.F., și O. Luchide, consilier F.R.F.

Începe un nou an de muncă pentru federație, poate cel mai greu din ciți a avut forul nostru de specialitate, ținînd cont de evenimentele fotbalistice internaționale cuprinse în agenda anului acestuia: turneul final al campionatului mondial, Cupa Balcanică la

tineret, preliminariile campionatului Europei (A și tineret) și preliminariile turneului olimpic.

Avanșa de acțiune pe plan internațional, care — evident — sînt în centrul preocupărilor, nu abate însă atenția federației de la problemele cu caracter intern care trebuie rezolvate

mai curînd sau mai târziu. Despre aceste aspecte ale muncii curente a federației am stat de vorbă zilele trecute cu secretarul general FLOREA TĂNĂSCU. Iată, în rezumat, ce cuprinde planul de activitate al acestui început de an.

PRODUCȚIA CENTRE-

LOR DE COPII—JUNIORI.

Aminată din toamnă, ședința de analiză a centrelor de copii și juniori, care — în fapt — echivalează cu o evaluare a producției lor, se va ține la 21 ianuarie și va fi urmată de o consfătuire metodică cu antrenorii acestor centre. Asupra importanței acestei acțiuni nu mai este nevoie să insistăm.

ANTRENORII LA SFAT, DUPĂ TURNEUL SUD-AMERICAN. La înapoierea lotului național din America de Sud, deci la sfârșitul lui februarie, și înainte de începerea returului vor fi chemați la București, la o consfătuire, antrenorii echipei din Divizia A, în legătură cu concluziile turneului echipei naționale, pregătirea ei în continuare și sarcinile echipei.

ACTIVITATEA COMISIILOR JUDEȚENE, sarcinile lor în 1970, stilul lor de muncă și măsurile necesare în vederea returului campionatelor locale, vor forma obiectul unei ședințe de lucru cu președinții de comisi, care urmează să fie convocată la București în luna februarie.

COMPLETAREA ȘI CONSOLIDAREA COMISIILOR CENTRALE constituie obiectul unei alte preocupări a federației în această perioadă. În principal se are în vedere reorganizarea colegiului central al

antrenorilor și precizarea sarcinilor sale.

LOTUL DIVIZIONAR DE ARBITRI SUB LUPA. Pentru luna februarie este prevăzută o revizuire a lotului divizionar de arbitri. După definitivarea listei (și noi sperăm că se va realiza și o restrîngere urmînd criteriul valoric), arbitrii vor fi reușiți într-o ședință cu caracter de consfătuire în vederea returului campionatului, cu accent pe contribuția pe care o pot aduce arbitrii la o normală și bună desfășurare a campionatului.

EXAMENE DE ARBITRI. În această perioadă (termenul urmează să fie stabilit în februarie de colegiul central) vor avea loc examene pentru obținerea categoriei I de clasificare. Comisiile județene au înaintat federației listele de arbitri care se pot prezenta la aceste examene.

CALENDARUL REPREZENTATIVEI A. Datorită calificării pentru turneul final al campionatului mondial al pregătirilor care trebuie să se desfășoare în primăvară pentru Mexic federația n-a putut întocmi un calendar obișnuit, ca în alți ani. Două jocuri sînt perfectate. Unul cu Iugoslavia la 6 mai la București. Altul cu Olanda în deplasare. Pentru acesta forul olandez a propus data de 21 aprilie, dar federația

noastră — acceptînd jocul — a cerut să aibă loc la 22 sau 23 aprilie și așteaptă răspunsul olandezilor.

În ce privește sezonul de toamnă, de asemenea, federația încă nu poate angaja discuții la perfectarea întâlnirilor pînă nu va cunoaște dacă preliminariile campionatului european și ale turneului olimpic vor începe sau nu din toamnă. Pentru orice eventualitate, are în proiect o partidă, revanșă, cu AUSTRIA la noi și alta cu CECOSLOVACIA, în deplasare.

ACTIVITATEA SECRETARIATULUI PERMANENT AL CUPEI BALCANICE. Cum se știe, secretariatul permanent al competițiilor balcanice și-a stabilit sediul, pentru un an, la București. În momentul de față, atenția lui este îndreptată asupra definitivării listei de participanți la Cupa Balcanică intercluburi. Dintre federații, patru și-au anunțat echipele care vor juca: Ungaria, Egaleo Atena (Grecia), Berce Stara Zagora (Bulgaria) și Eskişehir (Turcia). Au fost trimise adrese federațiilor din Iugoslavia și Albania pentru a se urgenta comunicarea numelor echipelor, urmînd să se realizeze acordurile asupra datelor de disputare a meciurilor în cele două serii.

CU ACESTE GÎNDURI, LA REVEDERE!

de ANGELO NICULESCU
antrenor al echipei naționale

Anul 1970 ne-a adus în fotbal o surpriză cu totul neașteptată. Eram convinși că vom avea, în orice grupă ne-ar fi situat sorții, adversari de primă mărime. Nu excludem posibilitatea să ne aflăm în aceeași grupă cu Anglia sau Brazilia, dar cu amîndouă, cu campioana mondială actuală și cu aspiranta nr. 1 la ediția Mexic, nu ne-am fi imaginat. Sint convinși, de altfel, că nici Anglia și nici Brazilia nu și-ar fi închipuit că se vor întîlni încă din jocurile eliminatorii ale turneului, astfel că alcătuirea grupei a 3-a a turneului final a devenit o surpriză nu numai pentru noi, ci pentru toți iubitorii fotbalului de pe glob.

Aceasta înseamnă că tragerea la sorți a fost corectă chiar dacă repartizarea echipei României în ultima grupă valorică ne-a jenat. Criteriul trebuie să-l acceptăm și să ne străduim ca pe viitor să nu mai lipsim din turneele finale ale campionatelor mondiale, după cum viitoarea confruntare cu cele mai bune echipe ale lumii este necesar să o pregătim în cele mai bune condiții pentru a fi prin joc, comportare și, eventual, realizări, la înălțimea celei mai valoroase, discutate și interesante grupe din ediția a IX-a a campionatului mondial.

Am putea afirma că, dacă anul 1969 ne-a dat curajul să înfruntăm mari echipe ale lumii, cu succes, acasă și în deplasare, începînd cu Anglia pe Wembley, anul 1970 este de la început dărnice în a ne oferi meciuri la cel mai înalt nivel în fotbalul mondial, ocazie cu care reprezentativa unei țări se înfruntă foarte rar și cu mari eforturi materiale. Echipa României va înfrunta pentru prima oară faimoasa formație braziliană, în frunte cu Pele și Tostao, iar pe Anglia, a treia oară, într-un interval de timp neobișnuit de scurt, un an și jumătate.

Îndrăzneala din ultimul timp de a aborda echipe mari, acasă și peste hotare, ne-a situat în primul eșalon al fotbalului european, recentul clasament al revistei „France Football”, România pe locul al 5-lea în Europa, onorîndu-ne în mod deosebit.

Echipa națională română va avea acum de apărut locul său în elita europeană și prilejul i se iese de minune, la Guadalajara. În mod indiscutabil, avem în prezent cea mai bună echipă reprezentativă din întreaga istorie a fotbalului nostru, echipă care ar fi putut să fie și mai puternică dacă cițiva jucători valoroși, puțin la număr e drept, nu ne-ar fi obligat să ne lipsim de aportul lor din cauza atitudinii greșite față de pregătire și viața sportivă. Cred însă că foarte curînd elemente tinere talentate se vor consacra și vom putea prezenta un timp mai îndelungat o echipă reprezentativă valoroasă.

Actuala echipă națională a înregistrat succese subliniate de toată lumea. Satisfacția calificării în turneul final al campionatului mondial și programul spectaculos care ne așteaptă, stimulează jucătorii la o activitate susținută, la o pregătire conștiincioasă, la tratarea prezentei noastre în Mexic cu o răspundere deplină.

Ceea ce pot să asigur pe cititorii revistei fotbalului, pe toți iubitorii acestui sport, acum, imediat după cunoașterea programului din Mexic, și cu aproape cinci luni înaintea primului joc cu Anglia de la Guadalajara, este că **toți componenții lotului reprezentativ de fotbal, titulari mai vechi sau mai noi, debutanți în echipă, rezerve, aspiranți la tricoul național, simt cu toții pe umerii lor tineri răspunderea reprezentării ei mai valoroase a fotbalului românesc.**

Pregătirea fotbalistilor români apți de selecționare se va face în condițiile și conform programului de pregătire stabilit înaintea tragerii la sorți.

Considerăm că turneul contractat, pe care-l vom întreprinde peste cîteva zile în Brazilia și Peru, va fi foarte util, datorită faptului că un nou contingent de jucători va cunoaște la fața locului fotbalul brazilian, tehnica și tactica acestor jucători extrem de valoroși, aflați în echipele cu care ne vom întîlni. După turneul de acum doi ani, am constatat că cel mai mult au avut de cîștigat jucătorii tehnici, de reală valoare. În comparație cu ultimul lot de fotbaliști care au vizitat acum doi ani Brazilia, actuala echipă reprezentativă (și rezervele ei) este compusă din fotbaliști de mare perspectivă. În acest turneu ne interesează să verificăm în jocuri dificile pe viitorii componenți ai echipei naționale, acum rezerve, cum sînt, de pildă, Neagu și Dumitru de la Rapid, să vedem la lucru prima oară în ambianța braziliană jucători ca Dumitrache, Dobrin, Dinu sau Sătmăreanu. În turneul din Australia se află, de asemenea, jucători pe care contăm, cum sînt Pescaru, Anca, Bădin, Tufan, Ivănescu, Oblemenco, Tătaru, Both. Prin urmare, timp de peste o lună de zile 35 de jucători români, pe care îi considerăm cei mai buni în acest an, vor face o pregătire prin jocuri, în condiții de climă și terenuri favorabile antrenamentelor, departe de dificultățile iernii din țara noastră care împiedică cluburile și jucă-

(Continuare în pag. 12)

TURNEELE DE IARNĂ ALE LOTURILOR REPREZENTATIVE

TRICOLORII: DUMINICĂ — START SUD-AMERICAN!

Cel mai greu antrenament al lotului A, din ultimele zile, a fost acela... al tragerii la sorți care i-au consumat energie și nervi, cit trei sedințe de pregătire la un loc! Emoțiile solemnității din marea sală a hotelului „Maria Isabel” din Ciudad de Mexico odată consumate, tricolorii au reîntreat în atmosfera de muncă intensă în care i-am găsit mereu de la reîntreținerea lotului. Disciplinați, tăcuți, harnici — permanent îndrumați și supravegheați de trioul Angelo Niculescu, prof. Elias Baruch, doctor Dumitru Tomescu — cei 16 (Ghiță și Dembrowschi au revenit de astăzi la București, lucrează, lucrează...)

Cîte un „intermezzo” plăcut în șirul de ore de antrenament: o invitație — în locurile de onoare — la spectacolul de varietăți al Televiziunii, prin grija acestui mare suportor al echipei naționale care este Victor Vlase — primul balerin al Teatrului de Operă; sau o prezență în sala „Teatrului Lucia Sturdza Bulandra”, unde internaționalii au devenit musafiri obișnuiți și foarte dragi. Apoi, cîte o discuție sinceră, directă, cu an-

Itinerarul turneului pe care îl vor efectua, în curînd, în America de Sud, tricolorii noștri

trenorul principal, în fața căruia nu există secrete (și e foarte bine!), operațiune care a adus întregului lot coeziunea unei adevărate familii.

Am remarcat cît de precis, de disciplinat, și-a pregătit și susținut lotul A meciul de antrenament cu olimpicii. Ca o veritabilă „echipă”, în care fiecare își cu-

noaște perfect rolul, și joacă cu convingere, cu seriozitate și cu multă multă dăruire de sine. Să sperăm că acest mecanism se va perfecționa și mai departe și că va căpăta și forțe noi care să-i ajute în epuizanta întrecere de pe înaltele platouri mexicane!

Se apropie acum ziua primei plecări a anului. După toate probabilitățile, duminică va avea loc decolarea avionului ce-i va duce spre Brazilia, locul unde vor avea loc primele meciuri ale îndelungatului turneu. Vă închipuiți cît a crescut cota interesului în Brazilia, după ce reprezentativa țării a fost fixată în aceeași grupă cu echipa României! În intențiile antrenorului Angelo Niculescu este ca turneul să fie efectuat cu următorul lot de 18 jucători: Răducanu, Ghiță (portari), Sătmăreanu, Hălmașeanu, Dan, Deleanu, Lupescu, Mocanu (fundăși), Dinu, Nunweiler VI, Dumitru, Gherghel (mijlocași), Dembrowschi, Dobrin, Dumitrache, Lucescu, Domide, Neagu (atacanți).

Cît privește itinerarul tricolorilor, harta alăturată vi-l prezintă mai complet.

OLIMPICII AU PORNIT ÎNTR-O LUNGĂ CURSĂ

Simbătă după-amiază, la capătul unui amical cu primul lot, grupul echipei olimpice încheia și pregătirile efectuate pe terenurile complexului „23 August”, în vederea unui turneu-maraton (sub toate aspectele) care îi va conduce pînă în depărtata Australia. Pe lista jucătorilor, definitivată de antrenorul Vintilă Mărdărescu, găsim și reprezentanți ai generației mai vechi, un fel de „ambasadori” ai echipei B, dar și pe „bobocii” celei mai tinere promoții de internaționali de tineret. Parcurgînd lotul olimpic ai, deci, imaginea unei simbioze (rămîne de văzut dacă o astfel de soluție este utilă) între lotul secund al țării și selecționata de tineret (pînă la 23 de ani).

Olimpicii se angajează de azi într-un turneu care prevede două jocuri în Israel, și în continuare 4 partide în Australia (după un program care urmează să se definească la sosirea delegației la antipod), sub o serie de obligații aduse de sezonul 1969. Cînd, cum bine știm, ei au reușit nu numai

rezultate mai mult decît satisfăcătoare, ci și comportări de primul ordin. Ideea de joc, urmărită și în antrenamentul în compania „tricolorilor”, reprezintă aceleași principii aplicate cu destul succes în anul trecut. Conducerea tehnică a lotului — alcătuită din antrenorii V. Mărdărescu și Gh. Nutescu — dorește ca aplicarea ei să înregistreze un temeinic progres.

„Trupa” care a pornit la drum în ceașca dimineții de 12 ianuarie — fapt care a determinat o aminare a orei de decolare a avionului — este constituită din: Adamache și Oprea (portari), Ivănescu, Bădin, Pescaru, Popovici, Decu Crîngășu (fundăși), Angelescu, Anca, Cociș, Both (mijlocași), Grozea, Tufan, Oblemenco, Tătaru, Kallo (atacanți). Formula de bază, aceea cu care se va începe turneul va fi, după părerea antrenorilor, următoarea: Adamache — Ivănescu, Bădin, Pescaru, Popovici — Anca, Angelescu — Grozea, Tătaru, Tufan, Kallo.

Departa de a fi un turneu de agrement (un singur exemplu: după toate probabilitățile, unul dintre adversarii din Israel va fi chiar selecționata țării, participăntă, cum bine se știe, la turneul final din Mexic) lungă călătorie a lotului olimpic trebuie să furnizeze premisele activității pe anul 1970, în sensul că se presupune că va oferi celor doi antrenori convingeri asupra potențialului fiecăruia dintre selecționabili.

Am petrecut cîteva ore în mijlocul „olimpicilor”, i-am văzut și în clipa dinaintea plecării. Am simțit, de fiecare dată, dorința lor de a obține — acum — o stabilizare în acest lot și, ca supremă ambiție, efectuarea pasului cel mare, intrarea în lotul A, în anticamera căruia se găsesc. Cîteva mărturisiri: „Poate a venit și pentru mine anul marelui consacrară; am fost adeseori așa de aproape de națională, am și simțit fiorii apariției în primul unsprezece. Dar... poziția mea n-a fost suficient de fortificată. Acum dau un nou asalt!” (Ivănescu). „Acum ori niciodată! Vreau să dovedesc că un tînar este util și echipei olimpice și... poate și reprezentativei A. Cred că turneul ăsta o va dovedi!” (Oblemenco). „Fratele meu m-a pus să jur că anul ăsta ajung și eu un internațional ca lumea! Că voi termina cu „una caldă, una rece” și voi juca mereu bine. Începutul trebuie să-l fac cu turneul în Israel și Australia” (Tătaru II). „Trebuie să mă țin tare! Am avut un an excepțional. Am ajuns în lotul olimpic, am fost printre tricolori cîteva săptămîni. Nu trebuie să cedez nici un pas din această poziție prețioasă”. (Both).

Rămîne să vedem cum se vor materializa dorințele olimpicii, exprimate în zumezelor motoarelor avionului care se pregătea să-l ducă spre Israel, prima etapă a lungii lor curse de început de sezon fotbalistic.

Lotul olimpic fotografiat în fața aeroportului Băneasa, înainte de plecarea în Israel și Australia

SORTII AU TRIMIS ECHIPA ROMÂNIEI ÎNTR-O GRUPĂ DE FĂȚĂ-N FĂȚĂ CU MARI NOȘTI ADVERSARI DE LA GUADALAJAR

Ne cunoaștem adversarii din grupă. Și ni-i cunoaștem nu numai în sensul că știm cu cine vom juca la Guadalajara ci și în sensul că ei nu ne ridică semne de întrebare valorice, asupra compoziției formației, asupra antecedentelor, asupra... veleităților lor.

Această cu adevărat extrem de puternică grupă a turneului final (apreciată ca atare nu numai de părțile în cauză ci și de comentatorii neutri) pune față în față echipa României cu 3 din cele mai prestigioase reprezentative din lume: ANGLIA, nici mai mult, nici mai puțin decât actuală campioană mondială, BRAZILIA, de două ori deținătoare a „Zeitei de aur”, formație ferm decisă să intre acum definitiv în posesia trofeului, CECOSLOVACIA, de două ori finalistă a competiției supreme, formație al cărei prestigiu a crescut vertiginos mai ales după recenta calificare la scor în fața Ungariei. Aproape că, în mod firesc, îți pui întrebarea: ne puteau supune sorții unui examen mai dificil ca acesta?

În orice caz, componența atât de elevată valoric a grupei noastre, departe de a ne tăia elanul, trebuie să constituie pentru noi, pentru jucătorii chemați să susțină aceste extrem de grele examene, un stimulent în plus pentru o temeinică pregătire, pentru o evoluție la Guadalajara care să se situeze pe o linie superioară celei care ne-a adus calificarea pentru turneul final. O evoluție bună, o comportare la înălțimea turneului final al competiției fotbalistice supreme și a adversarilor pe care-i întâlnim, iată realizări care stau în posibilitățile tinerilor noștri reprezentanți, pentru care avem convingerea că ei vor lupta din toate puterile.

În aceste două pagini, prezentăm sintetic cititorilor noștri câteva date asupra celor trei echipe cu care se va întâlni în Mexic echipa României, promițând totodată că revista noastră va urmări cu regularitate pregătirile viitorilor noștri adversari.

BRAZILIA

— DE DOUĂ ORI CAMPIOANĂ MONDIALĂ

LA ATAC VIRTUOS, APĂRARE FERMĂ!

Lungul turneu al lui Saldanha nu rămîne fără urmă pentru selecționata Braziliei. Directorul tehnic, deși nu a mărturisit-o, și-a dat seama de

fragilitatea apărării echipei lui. Și, în consecință, așa cum informează ultimele știri sosite din Rio de Janeiro, el va efectua serioase rema-

nieri în compartimentul defensiv: atât în privința componenței cit și a concepției. Dar iată un portret al formației Braziliei, așa cum se conturează ea pentru turneul final din Mexic:

LEON-CARLOS ALBERTO, SCALA, PIAZZA, EVERALDO-GERSON, RIVELINO, DIRCEU LOPES-TOSTAO, PELE, EDU.

Observați apariția portarului Leon și a fundașului central Scala în grupul marilor învingători din preliminarii precum și pierderea, de către Jairzinho, a cursei sale cu Dirceu Lopes. Care sînt intențiile tactice ale lui Saldanha? Pentru apărare, el s-a oprit asupra sistemului cu „doi libero”. Pe rînd, în funcție de partea unde se desfășoară acțiunea adversă, Scala și Piazza iau poziția de ultim și decisiv apărător. Gerson, Rivelino și Dirceu Lopes joacă într-o linie de mijloc careia i se cere o maximă mobilitate și, mai ales, oportunitate. În sfîrșit, acel „trio” de maeștri compus din Tostao, Pele și Edu, trebuie să fie unde și cînd trebuie spre a finaliza acțiunile liniei de atac braziliene. Saldanha indică, astfel, prin cifre, așezarea echipei Braziliei pentru competiția mexicană: 1-2-2-3-3.

Notați amănuntul că din cei 10 probabili jucători de cîmp pentru

Mexic, 8 sînt stingaci. Numai Carlos Alberto și Scala folosesc, de preferință, piciorul drept! Departele a se neliniști de această curioasă situație, Saldanha afirmă că, dimpotrivă, ea reprezintă un avantaj și citează cazul echipei Botafogo unde 9 dintre cei 10 jucători de cîmp folosesc numai piciorul drept!

Cei mai mulți dintre viitorii purtători ai tricoului reprezentativei braziliene sînt foarte cunoscuți, nu numai în țara lor ci și în alte țări sau pe alte continente. Pele, Edu, Tostao, Gerson, Carlos Alberto, Rivelino au încetat de mult de a mai fi „naționali”; ei au devenit vedete internaționale, prezenți de ziare, de reviste, de radio și de televiziune în întreaga lume. Mai puțin celebrii Leon, Scala, Piazza, Everaldo, Dirceu Lopes au început să facă pași mari pe scena concursurilor internaționale. După opinia celebrului Ademir — component al reprezentativei braziliene în 1950 — actuala formație a naționalei intruchipează cea mai ridicată valoare tehnică. „Rămîne ca eterna deficiență a fotbalului nostru — rezistența la regimul pretențios al turneele finale, turnee de mari eforturi pe durate scurte — să fie înlăturată; dacă va fi așa, șansele noastre la al treilea titlu suprem cresc considerabil”.

SENOR JOAO...

Echipa Braziliei, într-unul din jocurile sustinute în preliminariile actualului C.M.

Totul se desfășoară normal... Poate prea normal. Reprezentativa — întoarsă din lungul turneu european — părea că va continua pașnica existență de sub dirijarea lui Aimore Moreira. Aparențele înșelau. Acel om extrem de priceput și de abil, versat în a detecta stările de pericol ascunse de apatie și platitudine — l-am numit pe președintele Confederației de sporturi din Brazilia, Havelange — își dădea seama că fără un șoc întreaga operațiune „Mexico 70” se va duce de ripă. Și atunci a pregătit și a lansat acest șoc: numirea lui Joao Saldanha, ziarist, comentator de radio și televiziune, în postul de selecționar și, implicit, demiterea celui mai mic dintre frații Moreira.

Furtuna stîrnită și dorită de Havelange a venit. Saldanha a revoluționat pur și simplu sistemul de selecționare, a rupt cu obiceiuri în materie, a scos pe scena națională oameni uitați, a provocat o uriașă nemulțumire dar și o fantastică emulație. Încet-încet, milioanele de suporteri ai naționalei au început să creadă în noul selecționar și — cînd formula lui de echipă a transformat într-un simplu

galop de sănătate preliminarul — l-au instalat drept idolul lor.

Mexicul poate să facă din Saldanha erou național... sau un al doilea Vicente Feola. Impotriva impresiei, distanță dintre cele două posturi e tare apropiată. Temperamentul, mentalitatea și... balonul acesta așa de rotund au făcut din brazilieni și din selecționerul lor „pății pățitorilor” în materie de fotbal!

RECORD MONDIAL DE CANTONAMENTE!

Campania de pregătire a reprezentativei Braziliei pentru „Mundial 70” a devenit o chestiune de orgoliu național. Cantonamentul întregului lot reprezintă un veritabil record în materie: 108 zile — fără nici o întrerupere! — de pregătire continuă, de meciuri, de examene medicale, de ședințe tactice. Cînd a vizitat Bucureștiul, selecționerul Joao Saldanha avea stabilit pînă în cele mai mici amănunte (pe ore, cu repartizarea jucătorilor pe camere la diferite hoteluri și locuri de cantonament, cu tipuri de meniuri, etc.) planul său de pregătire.

Printre altele, programul prevede organizarea finalurilor de cantonament, deci a ultimei luni dinaintea începerii turneului final, în Mexic. Dacă ar fi căzut în grupa de la Leon, atunci acest cantonament, final ar fi avut loc în Columbia. Ca măsuri de verificare importante sînt perfectate cele cu Argentina (4 și 8 martie, ambele la Rio), cu Uruguay (15 martie la Montevideo) și Chile (22 și 26 martie, la Rio).

O nouă prezentare pioană mondială en 1 rea că nu mai este n ales că Sir Alf Ramse cu luni și chiar cu ani el își menține intactă „nucleul-1966”, cu n Charlton, cu Ball, H Hunt, Peters, Stiles. Și în ultimii doi ani, en pierdut decît trei par unor adversari prestiגיi Iugoslavia în 1968, Bra toate disputate pe te

La o privire mai aten coperi că dincolo de perturbabil al lui Ra care vrea să arate c all right, are și el de me. Dovada cea mai cele zece partide su trecut, au fost rulați r de 25 de jucători! L din cei care au înțin pe Wembley (Banks, Charlton, McNab, Sall ton, Hunter, Radford, Ball), McNab, Stiles, ter și Hunt au dison 11, iar Jackie Charlton — a fost folosit cu int schimb, au reapărut și din nou Bobby Moore, ton, Mullery, Labone; Bell și Lee aproape c fost înlocuiți din forma in timp ce O'Grady c el după acel 5-0 cu schimb, alte nume noi final: portarul Bonett Hughes și Reaney, ata S-ausoldat cu succes Ramsey? Judecînd dup de ziaristul portughez C tos în urma partidei Portugalia (1-0) a minăm pe deținătoarea diol din rîndul favori 1970! După cum scrie

CEHO

O I

Echipa Cehoslovaciei, pioană mondială în 196 nează prin echilibrul s luptă, cadența constant nergie, spiritul ofensiv, tactică susținută de o minare tehnică. Cu ace reușit să treacă cu bi meci care a dezlănțuit prînsă, barajul de la I Ungaria (4-1). Astfel a hoslovacia în 90 de min nu reușise în 540: colit tru „Mexico setenta” (N Buna organizare a jo pe sistemul cu 4 funda: așezare care trece de la 4-3-3), vigoarea și pușin comune, curajul, și spiritul întreprinzător, tic dezvoltat și finețea de caracteristică școlii c epocă cu „ulita cehă” — cipalele caracteristici et chipa lui J. Marko, dai formațiilor de club.

Această „cea mai frum viată sa” J. Marko a munca sa, nezdruincată cînd o serie de vedete c mul... pensionării sau al dar și prin jucătorii sele care a făcut o echipă nică personalitate pe t i-au imprimat-o „stelele” începînd cu Viktor—portur și abil în degajări continuînd cu Horvath, rării, conducătorul întregi fensive, și Hagara, fund lui Facchetti, inepezabil de periculos în atac, c un veritabil mijlocas — trem de ofensiv (a fost d balistul anului 1969) și te A-le... un a'le'rat Kvasnjak, niare maestru

REZULTATE RECENTE

1968

Sao Paulo: 2-0 cu Uruguay; Belo Horizonte: 4-0 cu Uruguay; Stuttgart: 1-2 cu R.F. a Germaniei; Vargovia: 6-3 cu Polonia; Bratislava: 2-0 cu Cehoslovacia; Belgrad: 2-0 cu Iugoslavia; L. Marques: 2-0 cu Portugalia; Mexico City: 2-0 cu Mexic; Mexico City: 1-2 cu Mexic; Lima: 4-3 cu Peru; Lima: 4-0 cu Peru; Asuncion: 4-0 cu Paraguay; Rio de Janeiro: 0-1 cu Paraguay; Rio de Janeiro: 4-1 cu Argentina; Belo Horizonte: 3-2 cu Argentina; Rio de Janeiro: 2-1 cu selecționata F.I.F.A.; Rio de Janeiro: 2-2 cu R.F. a Germaniei; Rio de Janeiro: 3-3 cu Iugoslavia.

1969

Rio de Janeiro: 2-1 cu Anglia; Bogota: 2-0 cu Columbia (C.M.); Caracas: 5-0 cu Venezuela (C.M.); Asuncion: 3-0 cu Paraguay (C.M.); Rio de Janeiro: 6-3 cu Columbia (C.M.); Rio de Janeiro: 1-0 cu Paraguay (C.M.); Rio de Janeiro: 6-0 cu Venezuela (C.M.).

★

Cu echipa ROMÂNIEI reprezentativa Braziliei nu s-a întâlnit niciodată.

DE DOUĂ ORI POSESOARE A „ZEITEI DE AUR”

Ediția I, 1930: Se califică pentru turneul final de unde este eliminată în serii (1-2 cu Iugoslavia și 4-0 cu Bolivia).

Ediția a II-a, 1934: se califică în turneul final, unde este eliminată în optimi de finală de Spania (3-1).

Ediția a III-a, 1938: se califică în turneul final, trece de Polonia (6-5) în optimile de finală și de Cehoslovacia în sferturile de finală, după rejucarea primului meci (1-1 și 2-1), dar este eliminată în semifinală (1-2) de Italia.

Ediția a IV-a, 1950: calificată de drept în turneul final, ca țară organizatoare. Trece de zona grupelor (4-0 cu Mexic, 2-2 cu Elveția și 2-0 cu Iugoslavia) și ajunge în turneul final propriu-zis, de patru echipe, în care se joacă sistemul turneu: 7-1 cu Suedia, 6-1 cu Spania și 1-2 cu Uruguay. Această ultimă înfrîngere face să obțină doar medaliile de argint ale campionatului.

Ediția a V-a, 1954: calificată în turneul final. Cîștigă grupa I (5-0 cu Mexic și 1-1 cu Iugoslavia), dar este eliminată în sferturile de finală de Ungaria (2-4).

Ediția a VI-a, 1958: se califică pentru turneul final, cîștigă grupa a IV-a (3-0 cu Austria, 2-0 cu U.R.S.S., 0-0 cu Anglia), trece și de sferturile de finală (1-0 cu Tara Galilor), depășește și semifinalele (5-2 cu Franța) și repunează o strălucită victorie în finală, 5-2 cu Suedia, obținînd primul său titlu mondial.

Ediția a VII-a, 1962: se califică de drept în turneul final, ca deținătoare a titlului. Cîștigă grupa a III-a (2-0 cu Mexic, 0-0 cu Cehoslovacia, 2-1 cu Spania); dispune în sferturi de finală de Anglia (3-1) și în semifinale de Chtie. (4-2). Iesc victorioasă cu 3-1 în finală cu Cehoslovacia, cucerind al doilea titlu mondial consecutiv.

Ediția a VIII-a, 1966: calificată de drept în turneul final ca deținătoare a titlului: este eliminată în grupa C (2-0 cu Bulgaria 1-3 cu Ungaria și cu Portugalia).

Ediția a IX-a, 1970: calificată în turneul final prin victoriile asupra partenerilor din preliminarii, Venezuela, Columbia și Paraguay.

SENZAȚIA TURNEULUI FINAL AL CAMPIONATULUI MONDIAL

ANGLIA

— DEȚINĂTOAREA ACTUALĂ A TITLULUI SUPREM

TRIMIȘII WEMBLEY-ului

Meci cu Portugalia, jucătorii englezi nu au dovedit nici o clipă că alcătuiesc acea echipă irezistibilă, pe care ziaristii insulari o vîntură la tot pasul. Noi credem chiar că Portugalia (n.n.: lipsită în partida amintită de portarul Damas, fundasii Humberto și Rolando, atacanții Simoes, Eusebio și Torres), cu un atac mai experimentat, ar fi putut obține ușor un meci egal și, cu ceva mai multă îndrăzneală în joc, chiar victoria!

În contradicție însă cu cele de mai sus, în clasamentul întocmit de

„France Football” la sfîrșitul anului trecut, Anglia este, totuși, trecută pe locul 1. Săptămînalul francez aduce următoarea motivare: „Acestă echipă engleză, de tranziție, nu pare absolut irezistibilă. Dar ea este solidă, înverșunată, ambițioasă. Ea se pregătește de pe acum pentru a-și apăra cu succes coroana mondială”.

Să dăm crezare publicației amintite, mai ales că, în 1965, deci cu un an înainte de a cuceri titlul, Anglia ocupă locul 1 în același clasament al lui „France Football”...

Anglia, campioana lumii, pe stadionul „23 August”

SIR ALF...

Fără să strălucească în echipa sa de club, Tottenham, unde ocupa postul de fundaș dreapta, Ramsey era un jucător laborios, vestit prin dega-

jările sale lungi și precise, care i-au adus și o serie de prezențe în echipa Angliei. Două dintre ele nu vor fi uitate de actualul selecționar și antrenor al campioanei mondiale: prima — onoarea de a juca în echipa Albionului în partida de la 21 octombrie 1953 cu Restul Europei (4—4); a doua, disputată o lună mai tîrziu: memorabila partidă de pe Wembley, cu Ungaria, în care englezii au fost învinși cu 6—3!

Spirit metodic, încăpăținat (în sensul bun al cuvîntului), doritor să reușească în meseria sa, de antrenor de fotbal, Alf Ramsey a urcat, rînd pe rînd, toate treptele profesiei sale, pînă la aceea de manager al echipei Angliei. Dîndu-i acesteia o nouă orientare în joc, a reușit s-o urce, în ciuda criticilor, uneori foarte aspre, și a obstacolelor ce i-au stat în cale, încet dar sigur, pe locul de onoare în elita mondială.

1963
Glasgow: 2—2 cu Scoția (C.E.); Londra: 1—0 cu Spania (C.E.); Madrid: 2—1 cu Spania (C.E.); Londra: 3—1 cu Suedia; Stuttgart: 0—1 cu R.F.G.; Florența: 0—1 cu Iugoslavia (C.E.); Roma: 2—0 cu U.R.S.S. (C.E.); București: 0—0 cu România; Londra: 1—1 cu Bulgaria.

1969
Londra: 1—1 cu România; Londra: 5—0 cu Franța; Belfast: 3—1 cu Irlanda; Londra: 2—1 cu Țara Galilor; Londra: 4—1 cu Scoția; Ciudad de Mexico: 0—0 cu Mexic; Montevideo: 2—1 cu Uruguay; Rio de Janeiro: 1—2 cu Brazilia; Amsterdam: 1—0 cu Olanda; Londra: 1—0 cu Portugalia.

(C.E. — campionatul Europei; restul meciurilor — amicale).

PÎNĂ ACUM, TREI PARTIDE ROMÂNIA — ANGLIA

24. V. 1939, București: România—Anglia 0—2 (0—1)
6. XI. 1968, București: România—Anglia 0—0
15. I. 1969, Londra: Anglia—România 1—1 (1—0)

DUPĂ MODELUL 1966

Faza finală a pregătirilor campioaneli mondiale a debutat o dată cu anul 1970, cînd sir Alf Ramsey și-a chemat jucătorii la un control medical foarte riguros, care a durat 6 zile. Selecționarii au plecat din nou la cluburile lor, dar după etapa de simbadă au fost din nou reușiți în vederea partidelor ce se va disputa azi, la Londra, cu Olanda. În continuare — reușiri săptămînale ale fotbalistilor din lot și... căutare de parteneri pentru un turneu pe continent — exact ca acum patru ani în preajma C.M. 1966 — pentru a doua jumătate a lunii aprilie.

Sosirea în Mexic este anunțată pentru prima dată la luna mai, după o prerie la Santiago de Chile pentru un meci cu selecționata țării. Se pare că, după sosirea la Guadalajara, formația Angliei, în funcție de perfectarea definitivă a turneului, va susține cîteva jocuri și în America de Sud.

DRUMUL LOR

SPRE PRIMUL TITLU

Nu a participat la primele trei ediții ale campionatului mondial.

Ediția a IV-a, 1950: se califică pentru turneul final, de unde este eliminată (2—0 cu Chile, 0—1 cu S.U.A., 0—1 cu Spania).

Ediția a V-a, 1954: se califică pentru turneul final: 4—4 cu Belgia și 2—0 cu Elveția în „optimi”, dar este eliminată în „sferturi” (2—4 cu Uruguay).

Ediția a VI-a, 1958: se califică pentru turneul final, de unde este eliminată (0—0 cu Brazilia, 2—2 cu U.R.S.S., 2—1 cu Austria).

Ediția a VII-a, 1962: se califică pentru turneul final: 1—2 cu Ungaria, 3—1 cu Argentina, 0—0 cu Bulgaria în „optimi”, dar este eliminată în „sferturi” (1—3 cu Brazilia).

Ediția a VIII-a, 1966: cîștigă titlul de campioană a lumii: 0—0 cu Uruguay, 2—0 cu Mexic, 2—0 cu Franța în „optimi”, 1—0 cu Argentina în „sferturi”, 2—1 cu Portugalia în semifinale și 4—2 (1—1, 2—2) cu R.F.G. în finală.

OVACIA

CHILIBRATĂ

conducător de joc și realizator la nevoie, omul cu mișcări și execuții pe cît de simple pe atît de eficiente, cu care reglează jocul echipei aducînd rapid pericolul la poartă adversă.

Numind pe acești jucători de fapt am subliniat „scheletul” echipei lui Marko, alături de care acesta din urmă contează pe Pivarnik, Migas și Plass pentru postul de fundaș central dreapta, Szikora — half, Vesely, Jokl, Kabat și Jurkanin în atac.

În cele 7 meciuri preliminare Marko a mai folosit pe jucătorii Vencel în poartă, Dobias, J. Zlocha-fundăși laterali, Hrivnjak-fundăș central; Hrdlicka, Pollak, Petras-mijlocași, Geleta, Ceapkovici-atacanți. Pe toți contează și pentru Mexic, fără ca aceasta să însemne închiderea porților lotului național. Dimpotrivă. Încert este doar... Kvasnjak. Din două motive: 1) joacă la un club belgian și Marko nu știe dacă-l va putea avea la pregătire; 2) are 34 de ani, vîrstă la care perspectivele sînt destul de limitate. Dar „dacă voi fi sigur că va mai face un meci ca la Marsilia sau chiar numai pe jumătate eu îl voi lua repede în Mexic” — a precizat Marko în răspunsul la o întrebare care viza direct pe Kvasnjak, și posibilitatea sa de a juca din nou, după 8 ani, la un turneu final C.M. Calitatea de bază a atacului și în general, a jucătorilor cehoslovaci aflați în apropierea porții adverse, este șutul. Așa se explică de ce în preliminarii printre golgeteri se numără fundasul stînga Hagara (2 goluri din 16, cite a înscris Cehoslovacia), mijlocașii Kvasnjak și Kuna (cite 2). Toți înaintași însă sînt posesorii unui șut și puternic și precis.

— VICECAMPIONA DIN 1934 ȘI 1962

ÎN URMĂTOARELE 139 DE ZILE

Pentru Marko (secondat de antrenorul pentru pregătirea fizică Mirka) de altfel, ca pentru toți antrenorii echipelor calificate — începe acum o muncă și mai grea. Aceea a pregătirii evoluției în Mexic. Oficial, aceste preparative vor începe la 10 februarie cu două săptămîni petrecute în Pirinei francezi, la Font-Romeu (1800 m altitudine). Firește, este vorba de un stagiu de acomodare cu altitudinea și de pregătire fizică. Apoi,

antrenamentele vor continua în țară cu participarea unui lot de 40 de jucători, din care succesiv vor fi reținuți 28 și la urmă 22. În Europa, echipa va susține un singur joc amical, cu Austria la Viena la 10 martie; celelalte două meciuri proiectate de Marko urmează să fie disputate în America de Sud, în Ecuador, Columbia sau Venezuela, la altitudini apropiate de cele ale Mexicului.

PENTRU A 6-a OARĂ ÎN TURNEUL FINAL

Anul acesta echipa cehoslovacă participă pentru a șasea oară la un turneu final C. M.

De două ori a ajuns în finală: în 1934 cînd a fost învinsă de Italia cu 2—1 după prelungiri (pînă atunci: 2—1 cu România, 3—2 cu Elveția, 3—1 cu Germania) și în 1962, cînd a pierdut cu 3—1 în fața Braziliei (în etapele precedente: 1—0 cu Spania, 0—0 cu Brazilia, 1—3 cu Mexic, 1—0 cu Ungaria, 3—1 cu Iugoslavia).

În celelalte turnee finale: în 1938, 3—0 cu Olanda, 1—1 și 1—2 cu Brazilia, fiind eliminată; în 1954 0—2 cu Uruguay și 0—5 cu Austria (în optimi); în 1958 0—1 și 1—2 cu Irlanda de Nord, 2—2 cu R.F. a Germaniei și 6—1 cu Argentina (eliminată în optimi).

Cehoslovacia n-a participat la edițiile din 1930 și 1950, iar în cea din 1966 a fost eliminată în preliminarii de Portugalia (grupa cu România și Turcia).

PERSEVERENTUL MARKO

Cine-l vede așezat pe banca rezervelor cu părul cărunt, calm, fără să manifeste nici cel mai mic semn de îngrijorare în timpul unui joc ar spune că este un simplu spectator dezinteresat sau cel mult un conducător liniștit, cu nervii tari. Și totuși, acesta este Jozef Marko, omul care cu răbdare și perseverență a lăsat să reardă pe linia de plutire echipa reprezentativă, iar astăzi are marea satisfacție s-o vadă calificată din nou pentru turneul final al campionatului mondial.

Modest din frîe, liniștit, excelent mecișor, cu e

bogată experiență fotbalistică, Marko știe ce vrea și cum să lucreze, mai ales cu jucătorii cărora le acordă credit deplin și considerabil, dar pretinde muncă intensă și eforturi neprecupețite. Este un bun constructor de formație, are „ochi” în alegerea jucătorilor și a tacticii, a soluțiilor de moment și a formulei omogene de echipă. Prin aceasta și-a cîștigat încrederea și simpatia jucătorilor. Marea lui calitate este realismul, pe care l-a însușit și el „minei sale drepte”, antrenorul secund Mirka.

O reprezentativă redutabilă: Cehoslovacia

11 MECIURI, 7 VICTORII

1963

SANTIAGO DE CHILE: 2—2 cu R.D. Germană; PRAGA: 3—0 cu Iugoslavia; BRATISLAVA: 3—2 cu Brazilia; COPENHAGA: 3—0 cu Danemarca (C. M.); BRATISLAVA: 1—0 cu Danemarca (C.M.).

1963

ROTTERDAM: 0—2 cu Olanda; DUBLIN: 2—1 cu Irlanda (C.M.); BUDAPESTA: 0—2 cu Ungaria (C.M.); PRAGA: 3—3 cu Ungaria (C.M.); PRAGA: 3—0 cu Irlanda (C.M.); MARSILIA: 4—1 cu Ungaria (C.M.).

AL 21-LEA JOC ROMANIA — CECOSLOVACIA

Ultima întîlnire dintre echipele României și Cehoslovaciei a avut loc în 1965, la Praga, unde s-a disputat a 20-a.

În palmares au fost înscrise următoarele rezultate: ROMANIA — CECOSLOVACIA 0—0 în 1923, 1—4 în 1924, 4—1 în 1931 (amatori), 2—2 în 1931 (amatori), 1—2 în 1934 (C.M.), 1—1 în 1937, 2—6 în 1938, 2—6 în 1947, 2—1 în 1948, 2—3 în 1949, 1—1 în 1950, 2—2 în 1951, 3—1 în 1952, 0—2 în 1953 (C.M.), 0—1 în 1953 (C.M.), 0—2 și 0—3 în 1960, 4—1 în 1964 (echipe olimpice), 1—0 și 1—3 în 1965 (C.M.).

Deci, la Guadalajara ne vom întîlni pentru a 21-a oară.

C.F.R. CLUJ SUPORTĂ GREU PRETENȚIILE PRIMEI DIVIZII

C.F.R. Cluj a trecut printr-un alerț de fond, fără adversari pe măsură, firul de la sosire: uitându-se înapoi, dezinvolt, cu respirația lejeră. Avansul constant de 5, 6 și 7 puncte față de a doua clasată, i-au permis la un moment dat (pauza între turul și returul campionatului Diviziei B, 1967-68) să facă restructurări spectaculoase în formație fără teama riscului posibil; a cedat un golger (Mazurachi) și un alt pion principal al atacului (Petrescu) pentru un pretins inadaptabil (Marian Popescu) și un neofit, pe atunci, în fotbalul de performanță (Străț).

La începutul actualului campionat al Diviziei A, C.F.R. Cluj se alinia la startul celor mai bune 16

echipe ale țării cu faima unei dovedite superiorități în divizia secundă, cu doza inevitabilă de inedit capabil de surprize, dificil de încadrat în previziunile observatorilor, cu bagajul ei de complexe, nădejdi și ambiții. Maniera de joc deschis, sportiv, succesele clare, au determinat pe unii să facă declarații publice de simpatie și optimism. Curiozitatea specifică înconjură această echipă despre care se știa precis un singur lucru: că s-a sprijinit în mersul său spre altitudine pe umerii a doi jucători încrecați în bătălii grele: Vasile Alexandru și Petru Emil. Salutul în Divizia A pretindea acumulări valorice corespunzătoare. Procese firești s-au pus în mișcare.

JUCĂTORII ȘI INSTRUIREA LOR

Antrenorii echipei, dr. C. Rădulescu și Ovidiu Hulea (angajamentul ultimului coincide cu începutul sezonului de care ne ocupăm) s-au gândit din capul locului că lotul cu care s-a promovat, oricât de merituos, necesită primeniri. Experiența altor formații care s-au jertfit, retrogradând, pe altarul supraestimării sau plătind tribut indiferenței, i-a împins, desigur, la circumspecție și inițiativă. Era vorba de aducerea la echipă a cel puțin unui portar și doi jucători de cimp cu valoare confirmată. Alegerea se opri asupra lui Negru (portar la „U” Cluj), Czergo (Metalul Hunedoara) și Sasu (Farul). Tripla tentativă a eșuat în cele din urmă. Au fost totuși incluși în lot jucătorii Cojocaru, Schwartz, Timpanaru, Costea, Soo și Ivansuc. Pregătirile au început la 7 iulie, la Predeal, sub proaste auspicii: numărul jucătorilor era limitat la 15. Petrescu, revenit de la Crișul, Tegean, M. Popescu și Stîncel satisfăcându-și stagiul

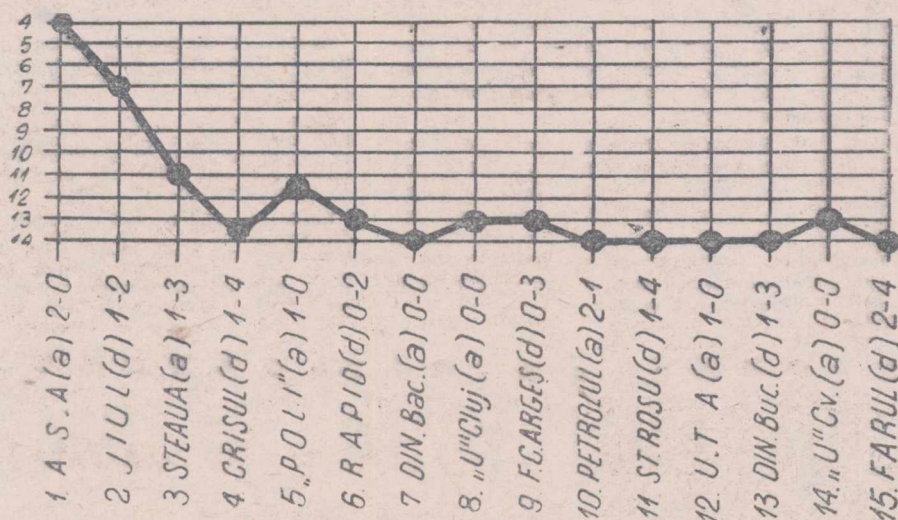

RAPORT NESATISFACĂTOR: după 525 de minute de joc în Divizia A, C.F.R. Cluj primește al 11-lea gol, în meciul cu Rapid. Marcase în schimb doar 6

DE LA „B” LA „A”, O DIALECTICĂ FALSĂ?

Statul major al echipei, conștient de responsabilitățile noi, a fixat într-o ședință de analiză premergătoare campionatului, premisele necesare realizării obiectivului propus: menținerea în Divizia A și organizarea unei baze de

Mașinistului nr. 23) a rămas la fel de golașă, cu cele două terenuri ale sale (unul cu zgură, celălalt cu gazon necorespunzător) și în continuare fără pază, fiind la dispoziția veleităților fotbalistice ale cartierului. Echipa este

ascensiune. S-a considerat, pe bună dreptate, că pentru o echipă venită din Divizia B, supraviețuirea în primul eșalon este condiționată de revizuirea unor factori multipli, grupări după profil în două mari categorii: cei administrativ-organizatorici și acei stabiliți de valoarea sportivă a echipei, de procedeele care o dimensionează. Interdependența dintre condițiile de existență ale unei echipe de fotbal și exprimarea ei valorică, trebuia concretizată prin organizarea solidă a secției de fotbal, prin îmbunătățirea substanțială a bazei tehnico-materiale, prin fortificarea lotului de jucători și îmbunătățirea metodelor lor de pregătire. După 15 etape este, ce-i drept, facil, dar și necesar să tragi o linie și să faci bilanțul.

Cuvintele frumoase și inițiative laudabile din sedința amintită au rămas, din păcate, aproape în faza teoretică, dezideratele justificate neîmplinindu-se. Baza materială, în ciuda unor eforturi, s-a menținut precară. Echipa a pierdut șansa construirii unui stadion propriu cu 6.000 de locuri și prin neinvestirea fondurilor în timp; planificat — suma alocată de 1.200.000 lei. Baza sportivă proprie (str.

astfel lipsită de posibilitatea efectuării antrenamentelor în condiții normale de joc. În conjunctura dată, s-a propus un paliativ; efectuarea a două antrenamente pe săptămână pe terenul stadionului Municipal. Dar această modestă pretenție s-a convertit doar pe jumătate, acordul realizat nepermițând decât un singur antrenament. În fine, cantitatea și calitatea ghetelor și mingilor de fotbal au rămas improprie unei echipe de la care se așteaptă performanțe.

Această secție de fotbal fără sediu (s-a realizat un compromis prin împrumutarea unor săli de lucru din cadrul Direcției C.F.R.), lipsită de experiență, a gafat de câteva ori organizatoric-administrativ, organizând deplasări fără să asigure condiții corespunzătoare de cazare (la Pitești) sau mobilizând greoi mijloacele de transport (la Brașov s-a plecat cu câteva ore întârziere). În atare condiții, jucătorii cărora obligații ferme le incumbă o punctualitate severă, devin intolerabili și nereceptivi.

Menționăm, totuși, nivelul de maturizare dovedit în ultima etapă, cînd deplasarea la Constanța a constituit un exemplu pozitiv un model de urmat.

militar, Schwartz și Costea nelegitimați în momentul acela s-au alipit tirziu, pe parcurs, echipei, fiind în orice caz lipsiți de avantajele pregătirii fizice pre-

mergătoare campionatului, văduvind la rîndu-le echipa de avantajele omogenizării.

Transferurile s-au făcut în virtutea unor intenții bune, dar după 15 etape, antrenorul Rădulescu nu se sfiște să mărturisească eșecul înregistrat („trebuia mai mult discernămint”). Increderea investită a rămas parțial fără acoperire. Din vechii jucători, în afara celor la care s-a renunțat conștient, Petru Emil și Zanca s-au autocliminat: primul neadaptat la efort și disciplină, al doilea în regres valoric. Dintr-ceilalți, nu s-a putut conta pe Ivansuc, niciodată în plenitudinea forțelor, acuzând accidentări nevindecabile și Timpănar, care a părăsit localitatea după câteva săptămîni. Soo s-a încadrat greu, nostalgia Bucureștiului chemându-l în Capitală mai des decît se cuvenea unui jucător exigent cu sine însuși, iar Schwartz care făcuse să coboare în gara din Sibiu atîția „delegați” cu misiuni de racolaj, a constituit după o jumătate de campionat în Divizia A o grea decepție pentru antrenori și publicul spectator clujean. El are circumstanța atenuantă a unor tulburări afective.

Cei doi antrenori și-au dat seama că posibilitățile tehnice ale echipei nu vor putea fi compensate decît printr-o pregătire fizică

excepțională. Performanțele din Divizia B s-au clădit pe temelia acestei pregătiri fizice. S-a preconizat, în consecință, un ciclu săptămînal de antrenamente (o zi cu două antrenamente), renunțîndu-se la pauzele obișnuite de simbrătă și luni. Decizia antrenorilor a slăbit însă la protestele jucătorilor, dintre care M. Popescu, Schwartz, Cojocaru și Soo n-au pus nici măcar o surdina de rigoare. Concesia a mers pînă la contramandarea unui antrenament, din simbrăta premergătoare meciului cu Crișul, leșită din ritm, echipa a făcut un meci

foarte slab, pierzînd la diferență netă (1-4).

În general, atmosfera de lucru și dorința de realizare nu s-au abatut de la curba obișnuită a echipei noastre din prima divizie. Un caz aparte l-a constituit doar M. Popescu, boem și recalcitrant. Desigur, talentul său nu i-l poate lua nimeni, dar împlinirea deplină va fi amînată atîta timp cît el va desconsidera sfaturile a doi antrenori încărungiți pe terenul de fotbal. Tendința spre îngrășare este un nou dușman pentru M. Popescu, combătut prost prin apetitul formidabil pentru orice fel de lichide.

CUM A JUCAT ECHIPA

Înainte de returul, deziideratul major, rămînerea în divizie, are încă suporturi. Subrede, dar le are. Echipa se află pe locul 14 în echilibristică pe muchie de prăpastie. Bilanțul cifric este îngrijorător (4 meciuri cîștigate, 3 egale, 8 pierdute, golaveraj 13-26) și nu concordă perfect cu impresia lăsată în teren. Jocul C.F.R.-ului este estetic, dar neeficient, jucătorii pasînd și driblînd acceptabil pe un fond de interpretare romantică a jocului de fotbal. Fără măsuri de precauție în apărare („zonă” intercalată cu „presing”, ignorînd avantajele practice ale „betonului”), cu un atac harnic, suficient de tehnic, dar fără forță de pătrundere (media înălțimii 1,70 m.) și fără apetit de șut, echipa a marcat goluri puține, primind în schimb de două ori mai multe.

Jocul deschis a devenit etalon, singura măsură mai importantă de stopare a adversarului-gazdă fiind retragerea lui M. Popescu pe linia mijlocașilor. Insuficient pentru o echipă a cărei defensivă, prost sfătuită, a fost în majoritatea timpului dirijată de un portar necorespunzător. Titularul Nagei a greșit mult la ieșirile

din poartă și la repunerea mingii, plătînd erorile cu goluri parabile. Punctul forte îl constituie fundașii centrali Soos și Cojocaru. Cu trei goluri la activ, Soos este al doilea după Soo (4 goluri) pe lista golgeterilor echipei! O tactică specială? Desigur, dar prin comparație o mostră concludentă a sterilității atacului. Mijlocașii actuali (Stîncel, Bretan, uncori Tegean) nu pot suplini vechea gardă (V. Alexandru, Petru Emil). V. Alexandru, caracter extremist, la fel de consecvent în bine și rău, a făcut rabat antrenamentului invizibil excluzîndu-se din echipă. Petru Emil a dispărut la rîndu-i trezînd nostalgia lui Soos care denunță ne-a declarat: „Cu Petru de anul trecut în echipă, azi aveam 4-5 puncte în plus!”. Atacul, firav, fără curaj în faze de finalizare, n-a putut conta pe forma maximă a lui Soo (nepregătit suficient, n-a jucat tot timpul, dar introdus în meci în momente oportune, a constituit o piesă de rezervă cu rol adesea salvator) și Petrescu solicitat intens în activități (stagiul militar, școală serală) extrafotbalistice.

PERSPECTIVE ?

Echipa se poate menține pe linia de plutire prin muncă intensă și prin reconsiderarea unui atu important de care beneficia odinioară: condiția fizică superioară: reconfortarea unei legături morale, fisurată, se pare prin venirea noilor jucători, prin nemulțumiri justificate ale celor cițiva care au locuit într-o cabană neconfortabilă;

îmbunătățiri organizatorice și mai ales prin schimbarea ideii tactice în sensul aducerii ei la numitorul comun al fotbalului pragmatic. Aceste puncte de vedere nu sînt sfaturi tehnice, n-avem nici căderea, sînt constatările antrenorilor echipei la care noi subscriem, pur și simplu.

Ion CUPEN

JUCĂTORI		MECIURI JUCATE	TOTAL PUNCTE	NOTĂ MEDIE
1.	NAGHEL	10	892	610
2.	LENGHEL	3	270	766
3.	CRISTEA	3	188	800
4.	DRAGOMIR	15	1318	573
5.	COJOCARU	15	1253	687
6.	SOOS	15	1350	720
7.	ROMAN	15	1350	626
8.	COSTEA	7	253	583
9.	VALEXANDRU	5	356	650
10.	BRETAN	14	1260	614
11.	STÎNCEL	15	1062	621
12.	TEGEAN	11	663	609
13.	SCHWARTZ	11	773	581
14.	M. POPESCU	15	1266	620
15.	S O O	14	1060	621
16.	PETRESCU	15	1350	686
17.	ZANCA	2	147	550
18.	V I S A N	1	39	700

RAPID — SPERANȚE ÎNTEMEIATE DE A DEVENI DIN NOU CAMPIOANĂ

Ce fierbere era cu un an în urmă în Giulești! Durerosa criză internă, declanșată din o mie de motive și care a zguduit stadionul, supporterii, dar mai ales mecanismul intim al echipei, s-a repercutat direct asupra rezultatelor din campionat. Măcinați de propriile slăbiciuni, alb-vișinii, sub o baghetă nouă, încercau cu disperare să depășească „din mers” starea de lucruri ce-l apăsa. Eforturile lor s-au soldat însă, în finalul turului 1968-1969, cu neonorabilul loc 13, poziție precară, echivalentă cu marginea prăpastiei care duce la retrogradare. O iarnă întreagă jucătorii, conducerea tehnică a echipei, biroul secției de fotbal și însuși conducerea clubului au fost în permanentă alertă. Ofensiva de primăvară fusese minuios pregătită.

Ce contrast izbitor cu actuala situație, când ferovarii bucureșteni au avut toate motivele să petrea-

că scurta vacanță de iarnă în liniște, într-un cadru mai vesel, cu speranțe întemeiate de a se vedea din nou campioni.

De fapt și de drept, rapidiștii au toate motivele să fie mulțumiți de activitatea internă pe anul 1969. Echipa a avut un sezon excelent în returul campionatului trecut, obținând un binemeritat loc 3. Apoi, continuând evoluția bună din sezonul de primăvară, a cucerit titlul — onorific — de campioană de toamnă.

Am făcut această scurtă incursiune comparativă nu de dragul aducerii aminte, ci din dorința de a demonstra succesiunea logică de reușite ale echipei, de a aviza că nu întâmplarea a hărăzit Rapidului locul de cinst în sezonul încheiat la începutul lunii decembrie, ci cutezanța de a aspira la mai bine, ambiția de autodepășire.

ale loturilor reprezentative, impediment serios care a afectat antrenamentele de omogenizare ale formației. Prin munca asiduă și bucurându-se de participarea conștientă a jucătorilor la antrenamente, s-au atenuat urmările ce apar de regulă în evoluția oricărei echipe, care dă grosul selecționării.

N-a fost ușor de depășit, bunăoară, un alt obstacol, „momentul de tristă amintire, Setubal”. La timpul convenit s-au spus multe, așa că acum vrem numai să subliniem că antrenorii și echipa au reușit să găsească, totuși, resursele morale pentru a opri momen-

tul de criză ce amenința să se declanșeze, reliefând astfel posibilitățile interne ale echipei, stupiditatea accidentului suferit. De altfel, locul 1 ocupat de Rapid în prima parte a campionatului, o îndreptățește să sperie la micșorarea sancțiunii acordată atunci, pe drept, echipei feroviare de către federația de specialitate. Secretarul ei general, Florea Tănăsescu, spunea de fapt în ședința de analiză, după meciul cu Vittoria Setubal: „Dovediți prin muncă și fapte că totul a fost un accident. Apoi vom vedea ce-l de făcut!”. Poate că a sosit momen-

JUCĂTORI	MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE
1. RĂDUCANU	13	1101	7.00
2. RĂMUREANU	3	249	7.00
3. POP	13	1073	6.84
4. LUPESCU	15	1350	8.33
5. DAN	15	1350	7.46
6. GREAVU	11	990	7.00
7. MUSAT	4	360	6.75
8. ȘTEFAN	3	245	7.66
9. ANGELESCU	14	1185	7.14
10. DUMITRU	14	1230	7.64
11. DINU	10	850	6.50
12. M. ȘTELIAN	6	281	6.40
13. PETREANU	14	1057	6.42
14. STRAT	7	413	6.57
15. NEAGU	15	1350	7.33
16. CODREANU	15	1094	7.23
17. NĂSTURESCU	11	595	6.20
18. MAZURACHIS	1	45	5.00

RÎNDURI DESPRE REVELAȚIILE SEZONULUI...

Enumeram mai sus, în distribuția jucătorilor constanți, un șir de nume. Ei bine, fără a scădea cu ceva meritele altora, cițiva s-au detașat net prin comportare, prin anumite particularități care merită cu prisosință să fie evidențiate.

LUPESCU, jucătorul sobru, cu nervi de oțel, reprofiliat pe un post care i se potrivește ca o haină impecabilă, împreună cu Dan, excelent și el în multe partide, a realizat cele mai bune jocuri din cariera sa fotbalistică, de când a venit la Rapid. Lucid, mereu proaspăt și prompt în intervenții, el a îndrăznit să urce în atac, să creeze acel element-surpriză și să înscrie cinci goluri (3 din lovitură fixă și 2 din acțiuni) care au însemnat 8 puncte în zestre echipei sale. Un adevărat record în materie, rar întâlnit în fotbal.

Așadar, Lupescu n-a fost numai reazimul principal al apărării dar și omul nr. 2 al atacului din punctul de vedere al eficacității.

NEAGU, omul de gol al Rapidului, singurul din atacul echipei sale căruia i s-a deschis acest apetit. Vă amintiți cât de hult a fost purtătorul tricoului cu nr. 9, ce complexe l-au

Firește, înaintașul rapidist putea să conducă detașat în clasamentul golgeterilor căci este înzestrat cu calități de șuter, cu acel simț al porții. Dar el știe prea bine ce copilărește a ratat numeroase ocazii de gol, capitol la care trebuie să reflecteze în continuare cu multă seriozitate.

ANGELESCU, face și el parte din categoria jucătorilor care se pot lăuda — pe bună dreptate — că s-a depășit pe sine. Ca și Lupescu, el a demonstrat calități excepționale, atașament față de culorile clubului, conștiințozitate în pregătire și în meciuri, supunere față de disciplina tactică a echipei. Toamna lui 1969 reprezintă și pentru Angelescu cel mai reușit sezon de când joacă pe prima scenă a fotbalului nostru.

DUMITRU este ultimul „star” al formației, dacă-l putem numi așa, despre care vrem să vorbim. Activitatea sa laborioasă pe posturi diferite — libero în fața fundașilor la jocurile în deplasare, mijlocăș ofensiv acasă — a fost pregnant vizibilă și l-a impus până și în fața selecționerilor. Fără îndoială, Liță s-a maturizat, a devenit o

...ȘI DESPRE ANII CARE ZBOARĂ

Eram față-n față cu echipa, la ședința de analiză ținută nu de mult. Nici urmă de euforie. O atmosferă de seriozitate și modestie caracteriza lucrările acestora. Rețin unele amănunte din raportul antrenorilor. Se fac aprecieri și recomandări. Se citează un nume din garda veche: „Năsturescu nu s-a pregătit cu atenție de la început”. Notez alte observații care privesc pe cei tineri: pe Strat, Marin Ștețian, Mazurachis, Petreanu și alții. Toți, speranțele de mine ale Rapidului cărora la timpul convenit li s-a acordat încrederea cuvenită. Ce repede însă, li s-a alterat simțul măsurii. A fost de ajuns să joace o dată, de două ori bine în prima garnitură și, gata, nimeni nu le-a mai ajuns cu prăjina la nas. Îți amintești, Mazurachis, ce promisiuni ai făcut cîndva presei? Cît tam-tam s-a făcut cu transferul tău de la Cluj? („Cînd M-AM VĂZUT AL 18-LEA AM NEGLIJAT PREGĂTIREA” !!!) Dar tu, Strat, ce păreră ai despre... Strat,

care își dă aere de vedetă, despre Strat care a fost nesincer față de antrenori la Lisabona acceptînd să intre în joc accidentat? Marin Ștețian, tu ce spui? Sărmanii de voi, cit de mult vă înșelați cînd gîndiți că fotbalul se joacă numai din talent și nu și din pregătire! Nu vedeți cum cei mai viguroși ani, cei mai frumoși, zboară pe ne-gîndite și mine — po-mi-tine din autentice speranțe puteți deveni niște jucători de „umplutură”, în cine șile ce formații total necunoscute?

Îmi vin în minte, acum, cîteva cuvinte pe care Greavu mi le-a spus cu un an-mit prilej: „Cînd aveam 18 ani, nu m-am rugat de nimeni să mă bage în formație. N-am avut nici un cuvînt de reproș față de antrenori cînd mă făceau pe banca rezervelor. M-am impus prin pregătire și muncă asiduă la antrenamente. Ce mult o să regreta unii dacă se condus după alte principii”.

Cît adevăr exprimă acest admirabil jucător, mare suflerist al echipei feroviare.

A CUI VA FI PRIMĂVARA?

Din punctul de vedere al feroviarilor, ei susțin că va fi a lor. Cu anumite condiții însă, subliniaze în primul rînd în luările la cuvînt ale jucătorilor, tehnicienilor și conducătorilor: „Greul abia acum începe. Vom fi ținta tuturor adversarilor. De aceea, trebuie decretată mobilizare generală”; „Toți jucătorii au datorita să pună umărul la muncă, fără nici un fel de menajamente”; „Atacantul să exerseze ore în șir pentru a-și regla tirul la poartă. Golul să fie suprema lor satisfacție”; „Disciplina echipei să fie mereu îmbunătățită. Nici o abatere și intoleranță”; „O viață strict ordonată pentru refacerea rapidă a potențialului fizic”.

Deziderate majore care se cer a fi îndeplinite cu maximum de responsabilitate, am adăuga noi. Emerich Vogl, consilierul tehnic al Rapidului, avea dreptate cînd atrăgea atenția jucătorilor: „Vă așteaptă o primăvară furtunoasă, cu dificile obstacole generate de plecarea unor jucători în diverse loturi reprezentative, de perturbare a campionatului ca urmare a participării României la campionatul mondial din Mexic. Așa că, atenție, nimeni nu are voie să uite că fotbalul, de azi reclamă un efort fizic foarte ridicat, că orice nouitate care apare în acest popular sport este legată de un efort suplimentar. Jucătorul care ignorează această cerință legitimă nu mai poate face fotbal de performanță!”

Ștețian TRANDAFIRESCU

Explozie de bucurie! ANGELESCU înscrie golul cu care Rapid a luat conducerea în partida cu Steaua, dar numai pentru cîteva minute

EXPLICAȚII ÎN CINCI PUNCTE

Să încercăm să explicăm lapidar factorii care au facilitat Rapidului reușita sezonului trecut.

1. COMPORTAREA. CEA MAI ECHILIBRATĂ PE TOATĂ DURATA TURULUI, REGULARITATE, TENACITATE, chiar din start (vezi noul de la Iași) exprimate statistic prin: nici un meci pierdut pe teren propriu, 7 puncte aduse din deplasare! Sint condițiile sine qua non ale oricărei echipe care își stabilește din plecare obiective majore...

2. EXISTENȚA UNUI NUCLEU DE JUCĂTORI CONSTANȚI (Lupescu, Dan, Dumitru, Angelescu, Neagu, Codreanu, Greavu, Răducanu) în jurul cărora ceilalți componenți ai echipei și-au adus, într-o măsură mai mare sau mai mică, contribuția în cele 15 etape. Constanța aceasta a asigurat bunăoară...

3. SOLIDITATEA COMPARTIMENTULUI DEFENSIV — PUNCTUL FORTE AL ECHYPEI. De fapt, tradiția recomandă — de ani de zile — Rapidul, cu această mare calitate: 14 goluri la capitolul pasiv, cifră care situează pe ferovarii pe

locul întâi al celor mai bune apărări ale campionatului. Edificator este faptul că pînă la meciul cu Dinamo Bacău, rapidiștii primiseră doar 11 goluri și veneau după o suită de 4 înfrîngeri consecutive (cu Farul, Universitatea Cluj, Dinamo București și Petrolul) cînd plasa porții apărata de goal-keeper-ul echipei naționale nu se scuturase de loc. Conjugat cu eforturile jucătorilor de la mijlocul terenului (Dumitru, Dinu sau Angelescu) și în unele cazuri chiar cu aportul extremelor (la jocurile în deplasare) compartimentul defensiv a simțit din plin acel sprijin reclamat în joc modern, conferindu-i imbatabilitatea de care vorbeam.

4. REALISMUL JOCULUI. Indiscutabil, în materie de spectacol, Rapid nu mai reprezintă perioada anilor 1965, 1966 sau 1967, pentru că nu mai dispune de acel redutabil cuplu de atacanți de mare finețe. Echipa face eforturi vizibile pentru a-și însuși o nouă idee de joc în funcție de posibilitățile actuale ale atacanților de care dispune. De regulă, se apelează la așezarea 4-3-3 mizîndu-se în principal pe forța de pătrundere a lui Neagu ca și pe intercalările neprevăzute ale lui Angelescu și Dumitru lucru pe deplin reușit în jocurile disputate în deplasare.

5. ATMOSFERA DE LINIȘTE ȘI SERIOZITATE ÎN PREGĂTIRE prezentă în activitatea cuplului de antrenori Bărbulescu-Cristescu, aportul consistent adus de medicul echipei, Petre Bendiu, sprijinul biroului secției de fotbal al cărei președinte — Emil Spirea — tot timpul este aproape de nevoile și urgențele stringente ale echipei. Modestia domină întreaga activitate a tehnicienilor. Drumul parcurs pînă aici n-a fost de loc ușor. Au apărut, firește, greutăți, poate s-au comis și unele greșeli inerente, corectate pe parcurs. Să nu uităm că echipa își caută un nou fugar, pe ici pe colo se reclădește. E nevoie de timp, de răbdare.

Și, la drept vorbind, cei doi tehnicieni n-au nici experiența altor antrenori de Divizia A. Cu atît mai mult atunci, greutatea rezultatelor muncii lor crește, impunînd totodată un anumit respect. Au fost perioade în această toamnă, cînd în total 11 jucători ai Rapidului, majoritatea din garnitura întâi s-au perindat pe la diverse acțiuni

Impetuosul NEAGU, așa cum îl dorse coechipierii în sezonul de primăvară: mereu acolo unde golul „plutește în aer”

stăpînit după... dar ce rost mai are acum să scormonim în sîpetul cu amintiri? Important este că Neagu a depășit bariera nemulțumirilor, fiind doar la un mic pas de a egala performanța necrușătorului Ion Ionescu care în toamna anului 1966-1967 marcase 12 din cele 20 de goluri ale echipei. Și nu uități, atunci era la mare vogă, cuplul dirijat de Dumitru II.

piesă grea în angrenajul Rapidului. Dovadă că el deține locul 2 în clasamentul mediei notelor echipei. Numai de n-ar călca pe alături, așa cum obișnuiește cîte o dată.

...Rînduri despre revelațiile sezonului. Nimic exagerat. Trei din ei se pregătesc pentru Mexic, iar unul pentru turneul olimpicilor din Israel și Australia.

LUPESCU, cel mai constant jucător al Rapidului, căruia i s-a deschis pofa de gol

„NICI UN MINUT PIERDUT INUTIL!”

Cînd e vorba de fotbalul italian, subiectul de discuție nu-l constituie numai jucătorii ci, în mare măsură, antrenorii, un element esențial al spectacolului fotbalistic peninsular.

Și, în această privință, e de ajuns să-l amintesc pe cel mai faimos din toți, pe Helenio Herrera, „magul”, care recent și-a reînnoit contractul cu A.S. Roma pe 1970—71, pentru o sumă echivalentă cu circa 200.000 de dolari.

Se crede că, după obiceiul lui H.H., această sumă trebuie înțeleasă netto, adică impozitele și taxele fiind plătite tot de club. Suma poate părea o nebunie, dar A.S. Roma susține că nu e-a păcălit și că e vorba de o remunerare egală cu capacitatea lui H.H. De altfel, în campionatul 67—68, cînd era antrenor Oronzo Pugliese, A.S. Roma a încasat 765 de milioane de lire, pe cînd în 68—69, cu Herrera, încasările ei au urcat la 1009 milioane: adăugînd sumele încasate din Cupa Italiei, meciuri internaționale, partide amicale, clubul roman atinge 1500 de milioane lire încasări, sumă datorată — după părerea conducerii clubului — lui Helenio Herrera. În plus, cu Pugliese, Roma a terminat pe locul 10 în campionat și a fost eliminată în primul tur al Cupei. Cu „magul”, a venit pe locul 8 și a cîștigat Cupa. Nu e deci îndoială că și sub aspectul pur sportiv, Helenio Herrera a atins obiective importante deși dispune de o echipă de nivel mediu (oricum însă, mai bună decît avea Pugliese).

Dar chiar dacă prin rezultate nu se împune prea mult, Herrera știe ca prin alte moduri să atragă atenția asupra sa, asupra echipei sale, să fie mereu un precis punct de referință, să aibă o poziție predominantă, privilegiată. El se face prezent în orice împrejurare, are mereu ceva de spus, despre el sau despre alții.

Dar de ce cuvintele lui, intervențiile lui, butadele lui, polemicile lui sînt cele mai ascultate, interesează pe toată lumea?

Explicația constă în faptul că „magul” e un om inteligent. Cere mult ca plată, dar își dedică toată energia exclusiv celui care-l plătește.

Cum muncește Herrera?

Spre deosebire de alții, el se scoală în fiecare zi la 6.30. Începe să lucreze de la ora 7. Citește toate ziarele, le adnotează, își prepară ripostele și polemicele, își face corespondența. La ora 9 se întîlneste cu jucătorii și rămîne cu ei pînă la amiază. Nu privește pur și simplu antrenamentele, ci participă efectiv la ele. Nu se folosește de antrenor-secund, vrea să facă totul singur. Așa cum el supraveghează mișcarea jucătorilor, se supune și ei însuși unei diete severe, fără excese de băutură sau de mâncare. Vrea să aibă o perfectă condiție fizică și pînă acum reușește.

După amiază se ocupă de jucători sau de treburile clubului, fără întrerupere pînă la ora 19. Apoi se întoarce acasă, cînează foarte sumar, citește puțin și se culcă. Doarme bine, lucru normal pentru un om care a muncit susținut toată ziua.

Cu acest sistem, Helenio Herrera poate înfrunța toate greutățile activității sale. Prințre altele, știe să facă față și ziaristilor. Și sînt foarte mulți, nu numai din Italia ci și din alte țări, care-l solicită pentru interviuri, răspunsuri la anchete, etc. Helenio găsește timp pentru toți, cu două condiții: să fie punctuali la întîlnirea fixată și... să fie scurți! Pentru că magului îi place să nu piardă nici un minut dintr-o zi în mod inutil.

În concluzie, Helenio Herrera a reușit să-și construiască o viață concentrată și organizată, în cadrul căreia se desfășoară cu mare scrupul în bravură nu numai activitatea de antrenor ci și cea de agent de publicitate pentru el însuși. Preocuparea lui e să reușească să fie prezent în orice eveniment fotbalistic, ca nimeni să nu-l uite, să fie prezent peste tot cu o opinie.

Pentru aceasta însă, nu stă cu minile în sân, ci muncește așa cum am văzut.

LUIGI SCARAMBONE

Milano, 12 ianuarie.

A PIERDUT ȘI...

ȘI-A ARESTAT ADVERSARUL!

Întîmplarea s-a petrecut în Bolivia. În localitatea Guacul, din apropierea lacului Titicaca. După meci, echipa gazdă „Regimiento Castrillo” — care fusese învinsă — a arestat întreaga formație oaspete, „Flotilla Aduanera”, motivîndu-și astfel acest act printr-un singur în analele fotbalului internațional: „Jucătorii oaspeti i-au insultat pe ai noștri în tot timpul partidei, fără ca arbitrul să fi intervenit într-un fel”.

Între ca pînă la urmă fotbalistii de la „Flotilla Aduanera” au fost eliberați, dar cauză a stîrnit mare senzație în cercurile fotbalistice din Bolivia, ca și din alte țări sud-americane.

Complex sportiv A.S. ROMA

Helenio Herrera a anunțat de curînd că înțelege să-și plaseze echipa pe care actualmente o conduce, A. S. Roma, în elita fotbalului internațional. În acest sens clubul italian a și luat o primă hotărîre urmînd a-și construi un complex sportiv propriu, după modelul celor de la Milanello și Appiano Gentile. Primele patru terenuri ale acestui modern complex vor fi puse la dispoziția jucătorilor chiar în vara acestui an.

Pele, singurul următor al lui Friedenreich

Pele a înscris cel de-al 1.000-lea gol al carierei sale. Știrea aceasta, lansată într-o seară de noiembrie a anului trecut, a făcut înconjurul lumii în cel mai scurt timp posibil dar ea nu a avut darul să surprindă deoarece evenimentul era așteptat, ba putem spune că el a venit cu o oarecare întîrziere față de previziuni și într-un cadru mai puțin entuziasmant deoarece, cum bine știți, el a fost urmarea unei loviturii de la 41 m.

Desigur, cifra de 1.000 goluri este, am putea zice, astronomică. Ea nu este însă

„Trebuie să acceptăm provocarea!”

de ALF RAMSEY

Sînt unii care consideră că supraestimează rolul factorului atletic, că stimulează maniera de joc a fotbalistilor-aleși, referindu-se în special la Nobby Stiles sau la Allan Ball. Pe de altă parte, aceștia constată la mine prea multe exiții în legătură cu jucătorii de altă natură, considerați drept strălucite individualități, capabile să întreprindă din proprie inițiativă o acțiune hotărîtoare pentru soarta unui meci. Cu alte cuvinte, aș prefera pe cei mai puțin talentați, dar mai arguminoși și mai metodic.

Într-o competiție cum e campionatul mondial e greu să trăiești doar pe nădejdea unor scilipiri ale individualităților talentate. Eu prețuiesc în primul rînd jocul colectiv pentru că, oricînd s-ar spune, fotbalul a fost și rămîne un joc de echipă. Nimeni nu poate să-mi garanteze că va fi în stare să realizeze, de pildă, Greaves în condițiile presiunii marilor responsabilități ce i-l revin. Ar mai putea el străluci în asemenea împrejurări sau — dimpotrivă — ar da mai puțin decît promite?

Ni se amînește adeseori despre „lecția braziliană”. După părerea mea, brazilienii au crezut prea mult că nivelul valoric care le-a asigurat succesele din 1958 și 1962 va fi suficient pentru a câștiga și în 1966. Noi nu cădem în această greșală, știind prea bine că ceea ce ne-a permis să devenim campioni mondiali în 1966 va fi prea puțin pentru 1970.

Cînd sînt întrebat cum voi forma echipa pentru Mexic, eu răspund: la fel cum am format-o pentru victoria din '66. Consider că nu trebuie să ne pripim, să renunțăm la veterani. Și acum sînt convins că vîrsta nu este esențială în fotbal. Principalul e jocul și în primul rînd trebuie să ținem seama de acest considerent.

Pentru ediția trecută a campionatului mondial am început pregătirea cu alcătuirea unor dosare personale, pentru circa 100 de candidați la selecție. Dar nici atunci nu consideram lista încheiată și cu astăzi mai puțin acum. După victoria din '66 am susținut o serie de jocuri în aceeași formație de la C.M. și abia pe urmă am început să introduc în ea jucătorii noi. În compania celor consacrați și experimentați, tinerii introduși au avut condiții prielnice de a se releva. Echipa se poate schimba, însă principiile pentru realizarea „noi armă tip 1970” rămîn aceleași. Consider că pregătirea noastră pentru C.M. '66 a fost minimă, ca timp. Acum vrem să-o facem mai temeinică. Am schimbat adeseori formația în ultimul timp, nu pentru că așa fi fost nemulțumit de unul sau altul dintre jucători, ci pentru că voiam să arăt tuturor că vechile merite nu sînt o garanție pentru un loc în noua echipă. Pentru ocuparea unui loc în lotul care va pleca în Mexic se duce actualmente o competiție. Eu spun totdeauna că nu consider ideal pe nici unul din jucătorii de care dispunem și s-ar putea să nu fiu niciodată mulțumit. Antrenorul trebuie să caute mereu un jucător care să fie capabil să realizeze măcar cu puțin mai mult decît cel de care dispune pentru moment. Aceasta nu mă împiedică să-mi opresc alegerea asupra unor fotbalisti consacrați.

În ultimii trei ani am fost de trei ori în Mexic. Concluzia mea este că termenul minimal necesar acclimatizării și acomodării cu căldura și cu alti-

tudinea este de o lună. O concluzie și mai importantă pentru noi este că vom putea să ne apărăm cu succes șansele în Mexic. Cu prilejul ultimului nostru turneu acolo, jucătorii au experimentat — cum se spune — pe propria lor piele, condițiile locale, și-au dat seama de dificultățile vor avea de îndîmînat în timpul turneului final.

Cînd echipa noastră a evoluat pe stadionul „Azteca” am simțit pe jucători să-și economisească forțele. Să nu alerge după mingea care nu repună în joc de la margine, să nu se grăbească la executarea loviturilor libere sau la degajările de la poartă. I-am rugat deci să nu-și cheltuiască resursele decît numai pentru ceea ce e direct important în joc, pentru rezultat. În felul acesta am reușit să obținem rezultate destul de bune în cadrul turneului, chiar după numai trei zile de acclimatizare.

Înaintea campionatului mondial vom dispune de o lună pentru acclimatizare și rezultatele vor trebui să fie și mai bune. Medicul nostru, Neil Phillips, și-a efectuat testele în iunie trecut și-și va continua experimentele. El are de pe acum o schemă pentru efectuarea controlului medical, care stabilește reacțiile individuale ale jucătorilor provocate de variațiile de altitudine și de temperatură. Mai există și un alt pericol — afecțiunile stomacale — dar am reușit să-l evităm folosind tablete speciale.

Nu trebuie să admitem ca factorii exteriori să submineze forța de luptă a echipei. Dar la fel de important este ca nimic să n-o roadă nici pe dinăuntru. Pentru aceasta trebuie să ținem seama de absolut tot. Unii jucători sînt mai susceptibili la influențele mediului, alții mai puțin. Dar moralul echipei în întregul ei nu trebuie să sufere din această cauză.

Sînt întrebat de multe ori ce părere am despre actuala formulă de disputare a campionatului mondial. După mine, ea ar trebui perfecționată. Cred că e mai echitabil ca perechile de echipe pentru sferturile de finală și semifinale să fie alcătuite tot prin tragere la sorți. Actualmente se aplică o schemă rigidă pentru toate etapele turneului final, astfel că după tragerea la sorți a grupelor fiecare echipă, poate, în lînit destul de prealabil, să planifice totul, de la început la sfîrșit. Și cum să joace în grupă, și cum ce adversari va avea mai departe. Eu sînt împotriva unui asemenea sistem, pentru că el limitează surprizele și face competiția mai puțin spectaculoasă. Consider de asemenea că ar fi mai bine dacă la turneul final ar participa mai multe echipe, respectiv dacă ar fi mai multe grupe preliminare.

Campionatul mondial din Mexic va fi superior ca tensiune celui din Anglia. De fapt, de la o ediție la alta, e firesc ca tensiunea și nivelul să crească. Am reușit să câștigăm în 1966; acum ne revine obligația să păstrăm „zeița de aur”. Mulți spun că nu vom reuși. Dar, la urma urmei, mulți spuneau că n-o vom cuceri nici în '66!

Am fi dezamăgiți dacă nu vom putea păstra titlul mondial, pentru că ne place să câștigăm. Dar cui nu-l place? În orice caz, în calitate de campioni ai lumii, trebuie să acceptăm provocarea la titlu care ni se adresează de către toate celelalte aspira-

MARII REALIZATORI DIN ISTORIA FOTBALULUI MONDIAL VA PUTEA FI DETRONAT FRIEDENREICH?

depășită pentru prima oară. Pentru că, așa cum arătam într-un mai vechi număr al revistei noastre, pe primul loc al unui clasament al golgeterilor, de-a lungul tuturor timpurilor se află — și încă deasus — un alt brazilian, de origine germană, Arthur Friedenreich, care în cei 26 ani de carieră a înscris — cifra se pretinde a fi riguros exactă — nu mai puțin de 1.329 goluri. Cariera acestui „rege al tunarilor” este deosebit de interesantă.

Născut la 18 iulie 1892 la Sao Paulo din tată german și mamă mulatră, la 18 ani îl găsim făcînd parte, dar ca rezervă, din echipa „Germania” de unde în 1914 trece la Kipiranga, club ce activa în prima divizie a statului paulist. În această perioadă a făcut parte din prima reprezentativă a Braziliei, opusă selecției orașului Exeter (Anglia). În 1914 ca și în 1915 a fost golgeterul Braziliei, în anul următor trece la clubul „Paulistano” — statul Sao Paulo — devenit mai

tîrziu clubul pe care-l cunoaștem și astăzi și care poartă numele statului din care face parte (Sao Paulo). Aci a rămas pînă la terminarea carierei, adică pînă în anul 1935. Arthur Friedenreich era cunoscut mai ales sub numele de „Tigrul”, nume pe care l-a dobîndit în cursul primului campionat sud-american interțări organizat în 1918 și mai ales după meciul cu Chile, în care a înscris trei din cele șase goluri ale echipei sale.

De 17 ori internațional în echipa Braziliei (cifra destul de ridicată ținînd cont de faptul că în acea vreme o meci interțări se organiza greu și la intervale de timp de ordin anilor) de două ori component al reprezentativei Americii de Sud, de nouă ori golgeter, iată performanțele unuia din cei mai mari fotbaliști ai Braziliei și ai lumii întregi.

Un clasament al jucătorilor de pe întreg globul care în cariera lor au reușit să înscrie cel puțin 300 goluri, s-ar prezenta în felul următor:

1. FRIEDENREICH	(Brazilia)	1.329 goluri
2. Pelé	(Brazilia)	1.000
3. Rowley	(Anglia)	434
4. Di Stefano	(Spania)	424
5. Puskas	(Ungaria)	418
6. Me Gorry	(Scoția)	410
7. Pepe	(Brazilia)	405
8. Piola	(Italia)	395
9. Gallacher	(Scoția)	387
10. Coutinho	(Brazilia)	366
11. Claudio	(Brazilia)	331
12. Greaves	(Anglia)	329
13. Ademir	(Brazilia)	307
14. Cisowsky	(Franța)	300

Acest clasament, publicat de presa italiană, este contestat însă de statisticienii austrieci, care pretind că faimosul centru atacant al „Wunderteam-ului”, Franz „Bimbo” Binder, astăzi antrenor al echipei vest-germane München

1860, a fost primul jucător din lume după Friedenreich, care a depășit cifra de 1.000 goluri înscris, ajungînd la un total de 1.006 goluri. Care este adevărul, este greu de spus. O statistică riguros exactă a realizărilor fiecărui jucător,

mai ales dintre cei care au activat în perioada antebelică, este aproape sigur că n-a putut fi întocmită. Este și motivul pentru care au izbutit atîtea polemici cînd Pele se apropia de miraculoasa cifră de 1.000.

Și pentru că tot sîntem la capitolul „mari realizări” să mai amintim că din cei 14 enumerați mai sus, numai trei jucători mai au posibilitatea să-și îmbunătățească cifrele fiind încă în activitate: Pele, Greaves și Coutinho. Să mai amintim că recordul golurilor înscris într-un singur meci — oficial, bineînțeles și de categorie superioară — îl deține francezul Stains care în cursul meciului Lens-Anby Asturiens disputat la 13 decembrie 1932, a marcat nu mai puțin de 16 goluri. Iar recordul golurilor înscris într-un meci interțări îl deține tot un francez, Thadée Cisowsky, care în meciul Franța—Belgia de la 12 martie 1937 a marcat șase goluri. Cel mai mare scor realizat vreodată în lume într-o competiție de prim rang: la 5 septembrie 1885, în cadrul „Cupei Scoției”, Arbroath a dispus de Bon Accord cu... 36—0!! Scorul-record într-o partidă interțări: la 30 iunie 1951 Anglia—Australia 17—0!

Cifrele amintite mai sus sînt cele oficiale, calculate cu mai mult sau mai puțină rigurozitate. Oricum, dacă în ceea ce-l privește pe Friedenreich, numărul de goluri realizate de el este exact, atunci cu greu el mai poate fi detronat. Pentru că, să nu uităm, cel mai apreciat rival se află la o diferență de peste 300 goluri și la o vîrstă cînd este mai aproape de apusul carierei decît de apogeeul ei.

Leonido TONCU

In semn de omagiu adus celui care a fost Vittorio Pozzo, sub a cărui conducere tehnică echipa Italiei a cucerit titlul mondial în 1934 și 1938, precum și cel al administrației comu-

nală din Milano a acceptat propunerea ca noul stadion Niguarda să poarte numele lui. La intrarea în stadion va fi montat un basorelief cu efigia lui Pozzo (macheta de mai sus), opera sculpte-

„FOOTBALL CHANCE“

Este un joc, ca să-l spunem așa, lansat în Argentina și care are drept scop „revitalizarea“ viziilor cluburilor.

Alberto Armando, președintele clubului Boca Juniors, este cel care a găsit soluția ieșirii din impasul financiar. S-au pus în vânzare 100.000 de carne, fiecare cuprinzând câte 144 bilete de intrare la meci, care pot fi folosite de-a lungul unei perioade de doi ani, câte cinci bilete pe lună. În acest fel, prețul unui bilet revine la aproape jumătate din costul lui normal. În plus, fiecare carne este numerotată și săptămânal participă la trageri care dau multe și diverse premii: ca: automobile, locuințe, excursii etc. Intenția este de a se lansa cinci serii a 100.000 carne, totalul rezultat din vânzarea acestora asigurând o cifră care ar scoate din impasul financiar întreg fotbalul argentinian.

A MURIT STRIGIND „TRĂIASCĂ FLAMENGO!“

La Rio de Janeiro, un înflăcărat supporter al cunoscutei echipe Flamengo s-a sinucis din cauza durerii provocate de pierderea campionatului de către echipa sa favorită.

Jorge Martins Dos Santos, muzicant, în vârstă de 41 ani, nu a putut trece peste marea durere pricinuită de eșecul favorizilor săi care, în ultima etapă a campionatului, au pierdut meciul cu Fluminense și odată cu aceasta și marea șansă de a dobândi titlul țării. La aceasta s-a mai adăugat

și faptul că proprietarul imobilului în care locuia Jorge Martins i-a refuzat acestuia rugămintea de a arboriza pe acoperișul casei drapelul clubului Flamengo, deși acesta, cum am mai spus, ratase marea șansă. Dezolat, înflăcăratul supporter s-a retras în apartamentul său, n-a mai comunicat cu nimeni timp de câteva ore, după care s-a aruncat de la etajul 7, decedând pe loc, nu mai înainte — fapt absolut autentic! — de a-și strânge ultimele puteri și a striga: „Trăiască Flamengo!“

CU AJUTORUL CREIERULUI ELECTRONIC

După Anglia, unde de doi ani programul campionatului este alcătuit cu ajutorul „computer“-ului, iată că federația italiană va recurge la „ajutorul electronic“. Propunerea ligii cluburilor italiene a fost acceptată de comitetul federal, renunțându-se la tragerea la sorți, care — de multe ori — a stîrnit nemulțumiri și proteste în rândul cluburilor divizionare. Federația italiană va recurge la ajutorul „computer“-ului aflat în posesia Comitetului olimpic. „Creierul electronic“ i se va... cere ca la alcătuirea programului să țină seama de câteva condiții: • să evite derbiurile în aceeași zi • împărțirea echipelor în 2 serii a 8 după clasamentul campionatului pe 1969/70 • jocuri acasă pentru echipele care au început în deplasare campionatul precedent • numai două deplasări consecutive din Sud în Nord și invers etc.

CU AUTOMOBILUL DE LA „WEMBLEY“ LA „AZTECA“

Cu prilejul campionatului mondial din Mexic, ziarul londonez „Daily Mirror“ va organiza un rallye al „Cupelor Mondiale“. Această probă, de aproape 25.000 km lungime, va începe la 19 aprilie, cu plecarea din fața stadionului „Wembley“ din Londra, și va lua sfîrșit la 27 mai la Ciudad de Mexico, în preajma inaugurării turneului final C.M.

Organizatorii au fixat la 120 numărul participanților, dintre care o jumătate și-au și înaintat adeziunile și au fost acceptați. Printre acești reprezentanți a 14 țări, sînt și al volanului ca Robby Millar din Kenya, căștigătorul lui „Safari“, australianul Jack Murray (pe o mașină „Rovers“). S-au înscris numeroase echipe militare, printre care unul al infanteriei britanice

regale, precum și cinci feminine!

Numărul de senzație îl reprezintă prezența la start a faimosului internațional englez Jimmy Greaves de la Tottenham. Fotbalistul va pilota una din mașinile firmei „Ford“.

În ce privește traseul de parcurs, concurenții vor pleca de la Londra, vor traversa Canalul Mineciti și se vor îndrepta spre Lisabona prin Milano. Din capitala Portugaliei ei se vor imbarca pe un vapor cu destinația Rio de Janeiro, de unde vor începe, de fapt, adevărata cursă, avînd de străbătut America de Sud și Centrală, adică peste 18.000 km, pentru a ajunge în Mexic.

Căștigătorul rallye-ului va avea cîntecul să ducă „Cupa Jules Rimet“ la stadionul Azteca înainte de începerea turneului final C.M.

FOTBAL

REVISTA SAPTAMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
sectorul I, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Codaci, Gh. Dumitrescu, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Dumitru Tomescu, Ștefan Trandafir (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogt, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Boboceu

rului Giuseppe Bonzonzi. Medalionul (de 50 cm diametru) îl înfățișează pe Pozzo din anii cînd cu al său Meazza, Piola, Combi, Ferrari, Callaris, Biavati et Co. a înscris pagini de glorie în istoria fotbalului italian.

• O colecție unică în felul ei o deține un cetățean polonez din orașul Cracovia, pe numele său Jan Kukulsky. Printre „piesele“ acestui pasionat colecționar — exclusiv din domeniul fotbalului — se află: 584 cărți tratînd fotbalul, editate în 45 de țări; 1700 programe apărute cu ocazia a diferite meciuri din 37 țări; 236 fanioane de cluburi din 28 țări; 10.671 insigne din 114 țări și nenumărate autografe ale celor mai de seamă personalități fotbalistice de pe întreg globul.

• Pentru ieșirea din dificilul impas financiar în care se află, clubul spaniol din divizia a III-a, Huelva, a găsit un original mod de rezolvare: fiecare bărbat posesor al unui bilet poate avea acces în incinta stadionului însoțit de... două reprezentante ale sexului frumos!

• Municipality orașului Marsilia a aprobat construirea unui stadion cu o capacitate de 100.000 locuri — primul de acest fel din Franța — care va fi inaugurat în prima jumătate a anului 1973.

• Nu de mult suedezul Ove Dahlberg a reușit un adevărat tur de forță: după ce a arbitrat la Praga întâlnirea de hochei dintre selecționatele Cehoslovaciei și Canadei, la numai două zile a fost unul dintre tușierii întâlnirii de fotbal din cadrul „Cupelor“ cupelor, Glasgow Rangers — Gornik Zabrze, pentru ca trei zile după aceea să arbitreze în cadrul unui turneu de badminton desfășurat la Moscova, după care s-a aflat printre oficialii unui turneu de bridge ce a avut loc în capitala țării sale!

• Finala „Cupelor Ligii Angliei“ (a nu se confunda cu „Cupa Angliei“) se va desfășura în ziua de 7 martie la Wembley și va avea drept competitori pe vechia noastră cunoscută W. B. Albion și pe Manchester City.

• Între 8-14 februarie va avea loc în orașul spaniol Las Palmas un mare turneu internațional rezervat reprezentativilor de juniori la care, pe lângă reprezentativa țării gazdă, vor mai participa echipele Argentinei, Franței, Portugaliei, R.F. a Germaniei etc.

• Încă o „profeție“ a magului Helenio Herrera: înaintea tragerii la sorți a meciurilor pentru „Cupa europeană a tîrgurilor“, părăsind Roma pentru Zürich unde avea să aibă loc ceremonia respectivă, a declarat că vrea să fie prezent acolo pentru... a influența sorții în sensul ca echipa lui, A.S. Roma, să cadă cu Goztepe. Și sorții au decis, îndeplinind voința celebrului antrenor.

• Un tribunal din Sicilia a condamnat la doi ani și jumătate închisoare corecțională pe un acuzat care, vara trecută, în urma unei discuții violente cu un grup de spectatori, la sfîrșitul unui meci de fotbal, s-a urcat în mașina proprie și în plină viteză a intrat în acest grup, rănindu-l grav pe unul din rivalii săi.

• Începînd din această lună s-a anulat dispoziția prin care echipele profesionale franceze aveau pentru deplasări o reducere de 50% pe calea ferată atunci cînd călătoriile se făceau în clasa a II-a. Cum marile echipe călătorească de obicei cu clasa I sau cu avionul, noua măsură lovește îndeosebi cluburile mai mici, cu mijloace financiare mai reduse.

extern MAGAZIN extern

UN DISC ORIGINAL

În Brazilia se bucură de un extraordinar succes un disc cu totul original. Nu e vorba de o melodie de muzică ușoară la modă, ci de discul intitulat: „Jucării în drum spre Mexic“. Pe el sînt imprimate cele 24 de goluri marcate de echipa națională în preliminariile C.M., în meciurile cu Venezuela, Paraguay și Columbia, descrise — pe viu — de comentatorul de radio Waldir Amaral. Relatarea golurilor este „împănătată“ cu melodii samba. În fotografie, picul în care se vinde discul, cu o fotografie avînd pe Pele și Tostao în prim plan.

O VEDETA ASISTATA DE O ALTA VEDETA

Să nu vă închipuiți că singura pasiune a renumitului fotbalist vest-german Gerd Müller (Bayern München) este balonul rotund. El și-a descoperit și calități vocale. Îl vedeți în fotografie, înregistrînd un disc de muzică ușoară, asistat de una din vedetele mondiale — Udo Jürgens.

IN VIZITĂ LA... BUCĂTĂRII MEXICANI

Nu de mult, selecționerul vest-german Helmut Schön a făcut o lungă vizită în Mexic pentru a studia la fața locului condițiile în care va trebui să-și cazeze echipa și în care aceasta va evolua la campionatul mondial. Schön n-a omis nici un amănunt care i-ar putea fi de folos în timpul

șederii lotului în Mexic. De aceea el a fost văzut vizitînd hotelurile și diferitele terenuri de joc și de antrenament din localitățile-sedii de grupe, a studiat temperatura și... bucătăria mexicană. Fotografia îl înfățișează pe Schön în vizită la o bucătărie.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

STADIOANE

ORIZONTAL 1) „23 August“, „Republicii“, „Dinamo“, ș.a. — „I...“, stațiile din Pitești și Constanța. 2) I-a găzduit pe tricoulul nostru, pe Karaiskakis — Cunoscut stadion vienez. 3) Si unul milanез (2 cuv) — A evoluat la Dinamo, pe Dinamo. 4) Au pondere pe stațiune — Trece pe la Giulești. 5) Pronume — „Mario Filho“, adevăratul nume al Maracană. 6) Prinoare — Notă — Fruct la Maracană! 7) Sală mare — „23 August“ (București) — Începe meciul! 8) ... la stadionul! — Crîșul! Pe teren propriu. 9) Pot fuziona (Cu aluzii la unele echipe și stațiune) — Conducători arabi. 10) „des Princes“, unul din stadioanele Parisului — Stadionul acestui sport este bazinul — Nimfă a pădurilor. 11) Echipa de pe San Paulo — Probă acvatică. 12) Pe Wembley! — Aici activează echipa Radneki — Stadion din Galați (ne-art). 13) Indică locul spectatorului în tribună — Stadion hibernal — Articol.

VERTICAL 1) Oraș elvețian unde se află stadionul „St. Jakob“ — „Park“, celebru stadion scoțian. 2) Stadion în orașul de pe Mureș — Aici se află stadionul Crîșul — La intrarea pe stadionul Municipal! 3) Stadionul oltenilor — Localitate în Iugoslavia. 4) Gresați — „Vulcan“... brazilian. 5) Arbitru de fotbal — Pe el — Erbacee. 6) Pictor român — Epopee. 7) Se practică în săli și pe stațiune — Etapă — Vas de pămînt. 8) La „Central“! — Aici joacă Politehnica pe „23 August“ — A înălțura.

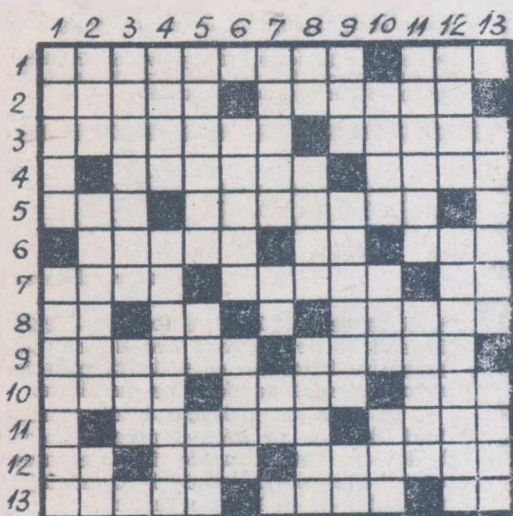
DEZLEGAREA CAREULUI DIN Nr. 189

Orizontal 1) Regularitate — R. 2) Aminare — Voinea. 3) Poli — Abo — Oțel. 4) It — Radu — Nsu — An. 5) Diferență — S. L. — E. 6) Ilă — Neagu — U.T.A. 7) B — O — Ai — Tească. 8) Aurel — Pal — Teba. 9) Dragonir — Des — P. 10) Iz — A — Opus — Acar. 11) Neclare — Atuuri. 12) Anina — Asla — Gl. 13) Ola — Crîșul — Lei. 14) Ca — Pauză — Clase.

9. Pe San Siro — Cochet stadion bucureștean — În sfîrșit! 10) Înaintați apropiați — Nu acolo — Nume feminin. 11) Jecă pe stadionul „Tineretului“ din Brașov — Stadion. 12) Porțiuni de cerc — Stadion din Caslari. 13) Post stadion bucureștean — Echipă divizionară (ne-art.).

Definitor: ECO, TRN.

SERGHEI COLOȘENCO

DINAMO BACĂU A DOMINAT NET ȘI A ELIMINAT CLAR PE KILMARNOCK: 2-0

DINAMO BACĂU — F.C. KILMARNOCK 2-0 (1-0)

A MARCAT : D. Ene (min. 27 și 79).
Stadionul „23 August” din Bacău, frig, teren desfundat, aproximativ 7.000 spectatori.

DINAMO : Ghiță 9 — Comănescu 9, Nedelcu 9, Velicu 8, Kiss 9 — Vătafu 8, Dușan 10 — Pană 9, Dembrovski 7, D. Ene 10, Băluță 9 (min. 78 : Neumayer).

F. C. KILMARNOCK : Mc Laughlan — King, Mc Groy, Starchan, Dickson — Gilmour (min. 55 : Maxwell), J. Mc Lean — T. Mc Lean, Morrison, Mathie, Scheet.

A ARBITRAT excelent : Istvan Zsolt, ajutat la țușă de T. Wolawa și P. Sandor, toți din Ungaria.

Am asistat azi, la Bacău, la unul dintre cele mai frumoase meciuri de fotbal văzute de noi în ultima vreme. Să fie de bun augur pentru 1970...

Ceea ce a caracterizat partida a fost viteza de joc impusă de Dinamo Bacău, de-a dreptul sufocantă pentru adversari, lucru remarcat, de altfel, și de Nedelcu în declarația sa alăturată. Doar vreo cinci minute de respire și-au îngăduit băcăuanii după ce tabela de marcaj arăta 2-0. Dar pe lângă acest ritm deosebit, trebuie să evidențiem jocul sigur și, în același timp constructiv, al apărării dinamoviste. Să amintim nenumăratele faze în care mingea ajungea de la Nedelcu sau ceilalți fundași, prin intermediul lui Dușan, la cele două virfuri de atac dinamoviste, sau la rapidele extreme Pană și Băluță. Atât de neașteptată a fost replica echipei românești, încât scoțienii, care au venit decisi să reușească la Bacău ceea ce nu realizaseră la ei acasă, au fost uneori de-a dreptul paralizați.

Această frumoasă victorie, cu corolarul ei, CALIFICAREA ÎN SFERTURILE DE FINALĂ ALE „CUPEI EUROPENE A TIRGURILOR” completează, dacă am putea spune astfel, performanța reprezentativei noastre naționale care a reușit în 1969 calificarea în turneul final al celei de-a noua ediții a Cupei „Jules Rimet”.

Chiar din primul minut țese în evidență pofta de joc a lui Daniel Ene, cel care va fi „vi-oara întâi” a echipei din Bacău și autorul golurilor care au adus-o în sferturile de finală. În acest minut 1, Ene are o acțiune pe partea dreaptă, centrează, dar

portarul Mc Laughlan prinde balonul. Va fi semnalul ofensivei băcăuane care nu va conțeni decît în minutul 90 și nu va fi întreruptă decît de puține ori de contraatacurile oaspeților. Ca dovadă : în min. 2 Dembrovski își creează un bun culoar de șut, dar mingea trece pe lângă bară; în min. 4, Pană centrează la Dușan dar șutul acestuia este blocat de Dickson; un minut mai târziu, Ene șutează din nou, de data asta pe poartă. Se întrevide predilecția dinamoviștilor de a ataca pe aripa dreaptă unde Pană se arată o extremă viguroasă, care știe să treacă de apărătorii de pe partea lui. În schimb, jucătorii lui F.C. Kilmarnock, nu dovedesc acea vitalitate, acea vivacitate de care antrenorul Neagu amintea mereu în de-

clarațiile sale. Tommy Mc Lean (min. 6) și, apoi, Dickson (min. 7), execută două lovituri libere, dar Nedelcu și Vătafu resping orice pericol. Dintr-o astfel de degajare mingea ajunge la Pană care șutează puternic dar portarul scoțian trimite în corner. Tot Pană execută lovitura și mingea se strecoară pe lângă Ene și Băluță. Notăm, în continuare, două noi acțiuni ale lui T. Mc Lean și Gilmour (care șutează prin surprindere de la aproximativ 20 m), cărora Dinamo le răspunde prin atacuri pe partea lui Băluță. Min. 16 aduce o mare ocazie ratată de Ene și ne dă prilejul să notăm apărarea disperată la care sînt constrinși scoțienii : două cornere consecutive. Dinamo atacă, atacă tot timpul, Ghiță... înghețînd în poartă. Uneori înaintează și el pînă dincolo de propriul său careu de 16 m. După ce Pană creează o nouă mare ocazie (Ene șutează dar mingea se lovește de Dembrovski în drumul său spre gol), în min. 27 consenăm deschiderea scorului în urma unei acțiuni individuale a lui Ene. El urmărește cu încăpăținare o minge trimisă înainte de Nedelcu și rezistă unui „mic” fault al lui Mc Groy : 1-0. Cu toate că oaspeții fac eforturi să egaleze situația, cele mai mari ocazii de gol se petrec tot în fața porții lui Mc Laughlan :

Dembrovski și Pană (șut în bară) pierd cu multă ușurință posibilitatea majorării diferenței.

Atacurile lui Dinamo se succed neîncetate : Vătafu execută o lovitură liberă de la 16 m (min. 55) și Pană trimite din nou balonul în bară de unde revine în teren la Ene, care-l expediază peste poartă ! Același Ene scapă o nouă ocazie în min. 59 cînd, dacă ar fi fost mai hotărît în acțiune ar fi putut mări diferența. Dar el a fost ajuns din urmă de Maxwell și șutul lui, anemic, este trimis în corner de Mc Laughlan.

Să trecem peste alte numeroase ocazii ratate de băcăuani pentru a relata golul al doilea (min. 79) : Pană face o cursă perpendiculară pe poartă și șutează ; Mc Laughlan respinge în ultimă instanță, dar balonul atins cu mîna și de Maxwell, ajunge la Ene și... 2-0.

În finalul meciului mai notăm un șut puternic al lui Morrison (min. 84) respins în corner de Ghiță și eliminarea lui Dembrovski (min. 88) pentru lovirea unui adversar fără minge.

Și Dinamo Bacău, prima echipă românească ajunsă în sferturile de finală ale unei competiții europene salută publicul, aflat în delir.

N. SOARE
D. VOICILA

DECLARAȚII... DECLARAȚII...

NEDELUCU :

„Meciul a fost foarte frumos și, ceea ce mă bucură, e faptul că echipa noastră a avut merite deosebite în realizarea spectacolului. Cea mai puternică armă a noastră a fost ritmul deosebit pe care am știut să-l impunem adversarului ; l-am contraatacat cu arma sa favorită. M-a mirat, vă rog să mă credeți, că ne-am acomodat atât de bine cu terenul foarte greu”.

V. NEAGU :

„Sînt fericit pentru calificare și pentru performanța, unică pînă

acum pentru fotbalul românesc, reușită de Dinamo Bacău. Ne-a prins foarte bine turneul făcut în Liban. Mă bucur că echipa noastră a ascultat indicațiile și am reușit o victorie în fața unui adversar foarte puternic”.

ISTVAN ZSOLT, arbitrul meciului :

„Fotbal foarte bun, peste așteptările mele în această partidă în care am văzut două echipe care aplică o concepție modernă de joc. Aș fi foarte bucuros dacă echipele maghiare de frunte ar juca așa cum a făcut-o azi Dinamo Bacău, îndeosebi ca

ritm de joc și ca folosire integrală a terenului”.

WILLIAM MC IVOR, președintele clubului F. C. Kilmarnock :

„Dinamo Bacău s-a arătat azi mult superioară formației noastre. A apărut ca o echipă conștientă de valoarea ei și care deține o excelentă pregătire fizică. Aveți jucători care știu să îmbine fantazia cu execuțiile tehnice de finețe și suterile foarte puternice. Mi-au plăcut în mod deosebit Ene și Dușan. Partida se putea solda cu mai multe goluri în poarta noastră dacă nu era Mc Laughlan. După

meci am stat de vorbă cu jucătorii mei. Mi-au spus că din primele minute de joc și-au dat seama că nu vor putea câștiga. În altă ordine de idei vreau să declar că m-am bucurat aici de o ospitalitate deosebită ; sînt fericit că am cunoscut România, de unde plec cu un teazur de amintiri frumoase”.

T. MC LEAN :

„Am avut în Kiss un adversar neiertător, dar în același timp foarte corect. Foarte bună echipa dv. Și cînd mă gîndesc că am venit la Bacău ferm convinși că vom fi învingători...”.

CULISELE C.M. 1970

AGITATA ȘEDINȚĂ DE VINERI NOAPTE

Toate presupunerile, toate indiscrețiile, toate anticipările în privința modului cum va fi „drițată” tragerea la sorți a grupelor turneului final al C.M. au fost înfrumusețate de soluția adoptată pînă la urmă de comisia F.I.F.A. Dezbaterea acestei comisii, desfășurată vineri, în ajunul tragerii la sorți, au durat 7 ore ! Discuțiile în contradictorii au abundat. Acum, cînd tragerea la sorți s-a efectuat, încep să se afle unele amănunte ale furtunoasei ședințe.

Prima problemă hotărîtoare era alegerea a încă doi capi de serie, alături de Mexic și Anglia, beneficiare ale unor stări de fapt (organizatoare și, respectiv, deținătoare titlului). Între cei care susțineau pe celelalte trei pretendenți la două locuri s-a dat o dispută... verbală acerbă. Pînă la urmă nici una dintre cele trei candidaturi (Brazilia, Italia și R.F. a Germaniei) n-a înfruntat nici măcar majoritatea simplă, așa că fixarea a patru capi de serie a devenit inaplicabilă. Fată de această situație s-a înregistrat propunerea doctorului Kăiser, secretarul general F.I.F.A., care a declarat că proiectul său urmărește două principale scopuri :

a) să evite alcătuirea unor serii disproportionale (unele foarte echilibrate, altele inegale).
b) să nu se ajungă la intrarea a două echipe sud-americane în aceeași grupă.

Proiectul oficialului F.I.F.A. prevedea împărțirea celor 14 echipe (decî fără cei doi capi de serie, Mexic și Anglia) în patru urne și anume :

Urna 1 (echipele sud-americane) : Brazilia, Uruguay, Peru.

Urna 2 (echipe cu șanse la titlul suprem) : U.R.S.S., Italia, R.F. a Germaniei.

Urna 3 (echipe cu o valoare mai ridicată) : Cehoslovacia, Suedia, Bulgaria, Belgia.

Urna 4 (echipe de mai slabă valoare) : România, Maroc, Israel, Salvador.

Cu unele amendamente (inversarea urnelor 1 și 2) proiectul lui Kăiser a fost admis, înfrîngînd majoritatea simplă. Cel mai dîrzi opoziții s-au arătat a fi dr. Barassi (Italia) și Wiederkel (Elveția) care au susținut un proiect mixt — alcătuit pe criterii valorice și geografice.

Nenumăratele discuții care au precedat tragerea la sorți, multe nemulțumiri provocate de criteriile adoptate de F.I.F.A. și faptul real că nici „metoda Kăiser” nu a putut evita alcătuirea unor serii disproportionale, fac ca membrii Comitetului Executiv F.I.F.A. să fie obligați să ia în discuție — cu ocazia Congresului care va avea loc în iunie la Ciudad de Mexico — problema formulei turneului final. Tot mai multe voci cer trecerea la un sistem-turneu, chiar printr-o eventuală reducere a numărului participanților ; o asemenea formulă ar pune pe picior de egalitate toate formațiile și duce — indiscutabil — la un rezultat mult mai real, la desemnarea unui campion mai complet verificat în întrecere.

LA TELEVIȚIUNE

Televiziunea Mexicană a anunțat programul transmisiilor pentru Europa a jocurilor din grupe. Vor avea loc două transmisiuni pe zi, prin sateliți diferiți. Iată programul transmisiilor :

31 mai : U.R.S.S. — Mexic (satelit 1).

2 iunie : ROMANIA — ANGLIA (satelit 1) ; Peru — Bulgaria (satelit 2).

3 iunie : Italia — Suedia (satelit 1) ; Cehoslovacia — Brazilia (satelit 2).

6 iunie : U.R.S.S. — Belgia (satelit 1) ; Uruguay — Italia (satelit 2).

7 iunie : Bulgaria — R. F. a Germaniei (satelit 1) ; Anglia — Brazilia (satelit 2).

10 iunie : R. F. a Germaniei — Peru (satelit 1) ; Uruguay — Suedia (satelit 2).

11 iunie : Bulgaria — Maroc (satelit 1) ; Anglia — Cehoslovacia (satelit 2).

care au adăugat cunoștințe importante la bagajul lor anterior ; cu o verificare a fotbalistilor aspiranți la echipa națională, pentru ca după aceea să începem a doua fază a pregătirilor, în țară, cu porțile deschise oricărui jucător care s-a afirmat în Brazilia, în Australia sau care s-a pregătit în afara loturilor și poate să ne convingă în campionat că merită selecționarea.

Din acest moment nu mai avem titulari în echipa națională, ci doar candidați pentru onoarea de a reprezenta echipa României la Guadalajara, în fața elitei mondiale a fotbalului. Candidații trebuie să se considere numai acei jucători care au hotărît de pe acum că fiecare minut din activitatea lor va fi pus de aici înainte numai în slujba pregătirii asidue, pentru a aduce o contribuție în lotul reprezentativ, într-o echipă națională a României fără nici o fisură, gata la orice sacrificiu pentru a reprezenta cu cinste onoarea sportivă a țării noastre la campionatul mondial de fotbal — Mexico '70.

Cu aceste gînduri, la revedere !

CORESPONDENȚII

NOSTRI TRANSMIT

DIN BOLOGNA

GOL CONTESTAT. În meciul Palermo — Juventus, unul dintre cele trei goluri ale echipei din Torino, acela reușit de Anastasi, a fost vehement contestat de echipa din Palermo. Seara, televiziunea a reluat partida și imaginile au demonstrat că, în adevăr, golul „alb-negrilor” n-a fost regulamentar. Cel din Palermo s-a mulțumit cu această platonică satisfacție.

RIVA — OPERAȚIE DE AMIGDALITĂ. Operația de amigdală a celebrului internațional, care a devenit subiectul „la ordinele zilei”, pare că va avea totuși loc în săptămînile care urmează. Se știe că medicul echipei naționale a cerut acest lucru, pentru ca Riva să fie disponibil la C.M. din Mexic. Dar clubul Cagliari s-a opus, solicitînd ca operația să aibă loc după campionat, ceea ce ar însemna absența lui Riva de la marea întrecere mexicană. Intervenția hotărîtă a federației în această problemă va da — cum este și normal — cîștig de cauză echipei naționale.

PELE ȘI TURNEUL FINAL. Într-o apariție la televiziunea braziliană, celebrul Pele a declarat că turneul final din Mexic va suferi influența altitudinii într-o proporție grea de anticipat. „Surprizelor... normale ale fotbalului li se va adăuga surprizele altitudinii. Cîte mari favorite nu vor cădea !”

SE VA ORGANIZA — TOTUȘI — TURNEUL DE CONSOLARE ? Propus mai întîi de federația iugoslavă, reluat, cu toate sarcinile de organizare, de către federația greacă — acel turneu de consolare, la care să participe reprezentativele eliminate, în preliminariile C.M. 1970 — pare că se va desfășura totuși. După ce și forul din Atena îndeplinește o serie de dificultăți în realizarea intențiilor sale, ceea ce duse, întreaga afacere într-un „punct mort”, iată că chestiunea revine în actualitate. U.E.F.A. și-a dat avizul pentru organizarea unei asemenea competiții și a promis federației din Grecia sprijinul său pentru obținerea asentimentului F.I.F.A. Forul european a cerut însă limitarea la opt echipe a invitaților la acest turneu.

CESARE TRENTINI

DIN ZURICH

A DEMISIONAT ȘI JOSE MARIA ANTUNES ! A doua „victimă” a preliminarilor se înregistrează ! După Erwin Ballabio și selecționerul echipei Portugalei, dr. José Maria Antunes și-a anunțat demisia din postul său. În scrisoarea adresată federației din Lisabona, Antunes arată că motivul demisiei sale este eșecul reprezentativei în preliminariile C.M. 1970.

POTBALIST SAU COSMONAUT ? În Franța a fost efectuată o mare anchetă, în diferite orașe, printre copii și tineri (între 12-16 ani). Din 300 de „subiecți” cărora li s-a pus întrebarea ce vor să se facă : fotbalist sau cosmonaut ? 240 au optat pentru fotbal și numai 60 pentru „meseria de cosmonaut”. Un frumos succes al fotbalului !

MANTULLA SUCCESORUL LUI BALLABIO ? Așa cum am anunțat la vreme, Erwin Ballabio a demisionat din postul de selecționer al echipei Elveției. După toate probabilitățile, succesorul său va fi A. Mantulla, fost internațional, care a deținut pînă de curînd funcția de director tehnic al lui F.C. Zürich.

PREMIU PENTRU JUCĂTORII MEXICANI. Un cunoscut editor din Ciudad de Mexico, José Garcia Valzeca, a anunțat că oferă un premiu special de un milion pesos echipei Mexicului, dacă ea obține titlul de campioană mondială.

CE AM SCRIS CÎND AM AFLAT TRAGEREA LA SORȚI. Semnatarul acestor rînduri și-a terminat astfel comentariul pentru ziarul „Blick” din Zürich, comentariu dedicat grupelor a treia din turneul final al C.M. din Mexic : „Brazilia și Anglia se gîndesc de pe acum, probabil, la sferturile de finală ale turneului. Dar brazilienii ar trebui să-și amintească de emoțiile prin care au trecut în finala C.M. 1962 din Chile, cînd au suferit destul în fața reprezentativei cehoslovace ; iar englezii n-ar trebui să uite că nici la București și, mai ales, nici pe Wembley ei n-au reușit să învingă România. Eu fac parte dintre aceia care consideră că în fotbal orice meci rezervă șansele sale ambelor echipe. Impotriva aparențelor, grupa a treia va fi foarte, foarte disputată și TOTI cei patru actori ai ei vor avea un cuvînt de spus”.

MARIO WIDMER

PRONOSPORT

I. Bari — Milan	1
II. Brescia — Roma	1
III. Fiorentina — Napoli	1
IV. Inter — Palermo	1
V. Juventus — Verona	1
VI. Lanerossi — Cagliari	x
VII. Lazio — Bologna	1
VIII. Sampdoria — Torino	x
IX. Atalanta — Reggiana	1
X. Catania — Livorno	1
XI. Monza — Varese	2
XII. Piacenza — Modena	1
XIII. Ternana — Pisa	1

CU ACESTE GÎNDURI, LA REVEDERE !

(Urmare din pag. 5)

torii să se pregătească normal. Pregătirea athletică, de rezistență în săli și pe terenuri are un rol important, dar dacă această pregătire fizică nu se testează prin jocuri, fructificarea antrenamentelor se face doar pe jumătate.

În ceea ce privește lotul reprezentativ A, pe timp de o lună de zile va avea o pregătire coordonată, cu condiții excelente, cu antrenamente în intervalul jocurilor, cu meciuri în ritmul preliminarilor de la Guadalajara, prilejuite de programul turneului de la Rio de Janeiro.

Plecăm în Brazilia, în acest turneu de pregătire, de lucru, convinși că ne vom întoarce cu constatări utile ; cu jucători